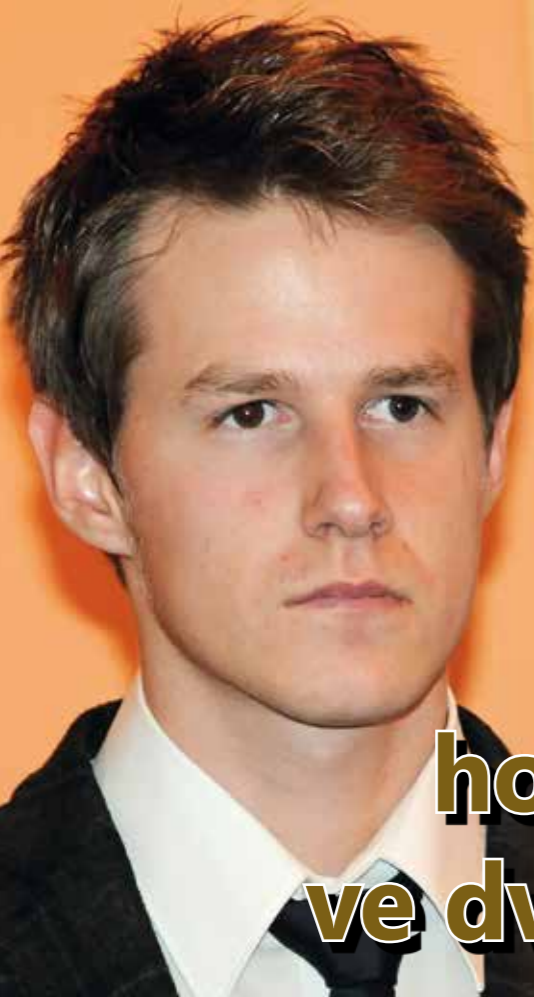

Nejlepší armádní sportovci roku 2015

Ondřej Synek, Zuzana Hejnová a Martin Fuksa

Na olympiádě ho láká zábojovat ve dvou disciplínách

Narozen: 28. května 1991
Sport: dráhová cyklistika
Trenér: Petr Klimeš
Oddíl: ASO Dukla Brno

Když se mu daří, hýří sebevědomím. To Pavel Kelemen předvedl ve finále keirinu na mistrovství Evropy v Grenchenu. Kolo a půl před koncem šel na první figuru a už před sebe nikoho nepustil. Sebedůvěra má u něj reálný základ. Díky tréninku se cítí silný a věří svým nohám. Takhle připravený by chtěl být i na OH 2016 v Riu de Janeiro.

Pavlovou první disciplínou byl bikros. Začal s ním v Klatovech a vydržel to do devatenácti. Pak se začal ohlížet po něčem jiném. Na zimní přípravu se dostal k plzeňskému dráhařům, a jelikož mu to šlo, zajel ho okouknout známý trenér Pavel Vršecký. Na jeho doporučení se stěhoval do Dukly Brno.

„Sprint a keirin jsou podobně jako bikros o dynamice a frekvenci. V tom je určitá podobnost, ale jinak jsem neměl o dráze prakticky žádné povědomí. Jen asi v patnácti jsem náhodou v televizi zahlédl kvalifikace sprinterů na nějakém šampionátu a řekl jsem si, že by mi to mohlo jít. Ale nepřivedlo mě to k myšlence, že bych na dráhu mohl někdy přestoupit,“ zavzpomínal čtyřiatřicetiletý dráhař.

Kvůli nové kariéře přesídlil do Brna. „Bydlím na vojenské ubytovně, ale jsem tam kvůli cyklistice a mám tam nejlepší podmínky, což se projevuje na výsledcích. Nejdřív

mi to šlo v týmovém sprintu a pak i v klasickém. Díky tomu jsem se jako nováček kvalifikoval na olympiádu do Londýna a desáté místo ve sprintu bylo super,“ vyprávěl.

V následujícím roce posbíral tituly na ME do 23 let ve sprintu a keirinu a na Světovém poháru v Mexiku pokořil s dalšími třemi jezdci světový rekord na letmé dvoustovce. „Dodneška jsem držitelem třetího nejrychlejšího času všech dob – 9,558 sekundy, což dává průměr kolem 75 km/hod. Loni jsem byl prvním rokem v elitě, ale moc mi to nešlo. Až letos jsem vyhrál Evropu,“ ohlédl se za nejvýznamnější závody.

Teď má před sebou novou výzvu – olympijský dvojstart v Riu. „Chtěl bych to zkusit. Láká mě jet sprint i keirin. První disciplína je o hlavě, druhá je spíš vabank,“ uzavřel. |

Nejlepší výsledky:

- Mistr Evropy 2015 v keirinu**
- 3. nejrychlejší cyklista světa na letmé 200 m, světový rekord na letmé dvoustovce**
- 10. místo – LOH Londýn 2012**
- 2x zlato ve sprintu a keirinu – mistrovství Evropy do 23 let 2013**
- 1x bronz – Světový pohár 2013**

Text: Milan Novotný
 Foto: Ivana Roháčková a archiv ASO cyklistiky Dukla Brno

čtvrtletník
 Armádního sportovního centra DUKLA
 a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 10 / číslo 4 / 2015

Vydavatel
 Armádní sportovní centrum DUKLA
 Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
 IČO: 60162694
 www.duklasport.cz
 www.facebook.com/AscDukla

Adresa redakce
 Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
 Telefon: 973 203 840
 Fax: 973 203 913
 E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
 plk. Jaroslav Přiščák
 Telefon: 973 203 801
 E-mail: priscakj@seznam.cz

Zástupce šéfredaktora
 Ivana Roháčková
 Telefon: 724 520 524
 E-mail: rohi@seznam.cz

Redakční rada
 Karel Felt
 Jaroslav Pešta
 Ivana Roháčková

Grafická úprava, zlom a korekce fotografií
 Andrea Bělohávková (OPP VHÚ)

Jazyková úprava
 Jaroslav Pajer (OPP VHÚ)

Tisková příprava a tisk
 EUROPRINT, a. s.

Evidenční číslo: MK ČR E 18249
 ISSN 2336-873X

Číslo 4 / 2015 vyšlo: 7. 12. 2015

V jednotkách ozbrojených sil
 rozšiřuje ASC DUKLA
 Publikované materiály nelze rozšiřovat
 bez souhlasu vydavatele
 Redakci nevyžádané materiály se nevracejí
 NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Nejlepším armádním sportovcem letošního roku se stala Zuzka Hejnová před Ondrou Synkem a Martinem Fuksou. Všichni tři mají velké šance uspět i v anketě Sportovec roku ČR 2015.

Mám velkou radost, že tyto úspěšné sportovce, osobnosti světového jména ve svém sportu, excelentně doplňují další armádní sportovci Dukly. Není potřeba všechny vyjmenovávat, je ale potřeba zdůraznit, že ASC DUKLA v letošním roce dosáhla na historickou metu, vybojovala totiž sto medailí na nejvýznamnějších sportovních šampionátech v Evropě a ve světě.

Chci vám, milí sportovci, trenéři, funkcionáři, zdravotníci, členové armádních sportovních oddílů, prostě všichni, kdo jste se spolupodíleli na tomto výsledku, pogratulovat. Chci také poděkovat Ministerstvu obrany a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, protože je ASC DUKLA díky jejich podpoře stále velmi úspěšná a jména armádních sportovců zůstávají pro české fanoušky synonymem kvality, úspěchu, reprezentace a hrdosti.

V příštím roce budou sportovci celého světa usilovat o co nejlepší umístění na olympijských hrách v Riu. Věřme, že čeští sportovci a stejně i sportovci ASC DUKLA budou v nejdůležitějším závodě roku úspěšní a připraveni tak, že sportovní veřejnost bude po srpnových LOH spokojená.

Dovoluji mi popřát vám, milí čtenáři čtvrtletníku DuklaSport, dobrý rok 2016, pevně zdraví a hodně radosti při čtení našeho časopisu i při sledování českých sportovců na LOH 2016 v Riu de Janeiro.

Jaroslav Přiščák

4/15
 reportáže
 rozhovory
 z oddílů
 osobnosti
 aktuality
 výsledky

- 2** Stropnický: Sport je jedna z mála věcí, která nás dokáže semknout
- 3** Historický zápis – 100 medailí ze světových a evropských soutěží
- 4** Armádním sportovcem roku je atletka Zuzana Hejnová
- 8** Výcvik přežití – Tentokrát se nebojovalo o medaile, ale o život
- 10** Kelemen šokoval sebe i soupeře
- 12** Dukláci překvapili armádní svět
- 14** Vítězná šňůra Dukly trvá
- 16** Nejlepším Evropským juniorem roku 2015 je cyklista Jiří Janošek
- 16** Král cyklistiky ve znamení současných a minulých dukláků
- 17** Skifář Ondřej Synek je nejlepším veslařem roku
- 17** Plní si svůj životní sen, bude v kategorii Masters
- 18** Nová éra, Bauerova smůla
- 19** Léto královen prkna
- 20** Portyk mezi elitou osírel
- 21** Bez zaječích úmyslů
- 22** Řada novinek v sezoně alpáčů
- 23** Čtyři světové medaile karatisty Samka
- 24** Opět se řítí ledovými koryty
- 26** Kluk, královna, král, eso – Saudek nafotil a rozdál karty
- 28** Kolo mu nahradilo nohu
- 30** Jubilanti armádního sportu
- 31** Armáda musí být profesionální
- 32** Termínovka, medaile, rekordy a tituly

HISTORICKÝ ZÁPIS

100 medailí ze světových a evropských soutěží

Dukla je továrna na medaile – hlásal titul redaktora Aktuálně.cz Miloslava Lubase na webu i v deníku v závěru roku 2011, kdy měli sportovci na konci závodní sezony zisk 80 medailí a v předchozím roce 2010 nejlepších 97. Celkový počet 97 kovů pak zopakovali i v roce 2013 a 2014.

Zaokrouhleno na historických 100

Letos hned v zimě rozjeli dukláci svá úspěšná snažení o pódiová umístění, a i přes pár letních výpadků stabilních sběratelů kovů (nepovedlo se na mistrovství světa oštěpařům Barboře Špotákové a Vítězslavu Veselému, David Kostecký byl v trapu sporně diskvalifikován, biker Jaroslav Kulhavý odstoupil pro zranění, ...) se zadařilo na konci sezony v říjnu na 6. armádních světových hrách a v listopadu na šampionátu v karate.

Dukla našťastí není závislá na pár nejzářivějších sportovcích, ale má díky špičkové struktuře aparátu zabezpečení a servisu uvnitř centra vytvořenou silnou a kvalitní základnu, kde je řada elitních

reprezentantů, kteří postupně vybojovali a přivezli rekordních 100 medailí, což je nejvíce za celou éru armádního sportovního klubu.

Na této sbírce 37 zlatých (nejvyšší historický zisk titulů mistra), 32 stříbrných a 31 bronzových se podílelo 84 sportovců ze všech sportovních odvětví, která jsou v Dukle zařazena. Největší sběratel je kanoista Martin Fuksa, který na stupně vítězů MS, ME seniorů i do 23 let a Evropských her vystoupal 10x, a oddíl kanoistiky Dukla Praha se i díky němu stal neúspěšnějším oddílem armádního sportovního centra. |

Historická tabulka zisku medailí 1993–2015

Rok	Zlato	Stříbro	Bronz	Celkem ¹
1993	11	18	16	45
1994	10	23	11	44
1995	15	11	14	40
1996	11	19	17	47
1997	14	18	20	52
1998	11	27	15	53
1999	22	19	24	65
2000	14	16	20	50
2001	22	12	22	56
2002	24	24	29	77
2003	32	27	32	91
2004	23	19	18	60
2005	24	23	21	68
2006	18	28	26	72
2007	29	18	28	75
2008	14	24	18	56
2009	23	33	31	87
2010	33	22	42	97
2011	25	31	24	80
2012	24	22	26	72
2013	33	27	37	97
2014	34	31	32	97
2015	37	32	31	100
CELKEM	503	524	554	1 581

¹ Jedná se o součet medailí z OH, MS, ME, MŠJ, MEI, světových univerziád a světových armádních soutěží

Příští rok 2016 je rokem letních olympijských her, kde se rozdávají nejcennější medaile, které se dají vybojovat jen jednou za čtyři roky. Armádní sportovci Dukly zatím letos získali 32 nominací či míst pro Česko. Na londýnských hrách 2012 startovalo 45 sportovců z ASC DUKLA a získali 5 medailí – 3 zlaté, stříbrnou a bronzovou. |

Text: Ivana Roháčková, ASC DUKLA

STROPNICKÝ: Sport je jedna z mála věcí, která nás dokáže semknout

Nejlepší sportovce – medailisty letní sezony a jejich osobní trenéry z Armádního sportovního centra DUKLA po skončení sezony v salonku Praha přijal ministr obrany Martin Stropnický. Za přítomnosti vedoucích představitelů resortu obrany, Armády ČR a dalších hostů ocenil a udělil pamětní list celkem 31 sportovcům a 9 trenérům.

„Zlatý hřeb, nejpříjemnější bod mého dnešního pracovního dne je toto milé setkání s vámi – sportovci a trenéry. Je už několikáté a já se na něj vždy hodně těším. Vaše výsledky jsou velice cenné, poctivé a měřitelné. Shodli jsme se na tom, že sport je vlastně jediný důvod, kdy jsou Češi schopni povyskočit a semknout se. Fandovství sportu a výsledky v něm způsobují změnu pasivity, fanoušci se stávají patrioty, vlastenci a projevují hrdost na svoji zemi. Všem gratuluji k úžasným výsledkům i vítězstvím a ať se vám daří příští rok na svátku sportu olympijských hrách v Riu,“ poděkoval ministr všem oceněným.

Za přijaté sportovce poděkovala za podmínky a podporu resortu obrany letošní mistryně světa v moderním pětiboji ve štafetě mix praporčice Natálie Dianová: „Příští rok jsou pro nás, letní sportovce, olympijské hry a my, armádní reprezentanti, bychom v Riu chtěli uspět.“ |

Text a foto: Ivana Roháčková, ASC DUKLA

ARMÁDNÍM SPORTOVCEM ROKU je atletka Zuzana Hejnová

Mistryně světa v běhu na 400 metrů překážek Zuzana Hejnová byla vyhlášena nejlepším armádním sportovcem roku 2015. Slavnostní večer jubilejního ročníku ankety v Domě armády Praha, kterého se účastnili zástupci Ministerstva obrany, Generálního štábu AČR, Českého olympijského výboru, sportovních svazů, sportovci Dukly a sponzoři, zahájil ministr obrany Martin Stropnický.

„Ne každý má to štěstí stát pokaždé na stupních vítězů, ale ani ti ostatní nezůstávají bezejmenní. Jste osobnostmi, které si dokáží říci o úspěch – a každý z vás umí jít k tomu úspěchu svou vlastní cestou. Nikdo vám také nemusí vysvětlovat, co se skrývá pod pojmem týmový hráč. Jinými slovy, sport, to není jen soupeření. Sport, to je také spolupráce. Společná touha po vítězství. Máte nejen dar závodění, ale i schopnost přenést ho na jiné. Víte, jak je důležité – když to najednou nejde – zvednout se a zkoušet to zase znova. Sportovec, který umí nejen vítězit, ale občas také prohrát, už toho ví o světě tolik, že jej lze překvapit pouze příjemně,“ promluvil o úspěšných reprezentantech Dukly ministr obrany.

Velmi těžké bylo letos pro hlasující vybrat toho nejuspěšnějšího armádního sportovce roku z ASC DUKLA. Sportovci za rok 2015 zatím získali 100 medailí (z MS i ME všech kategorií, armádních světových soutěží, univerziád i Evropských her) z toho 37 zlatých – 32 stříbrných – 31 bronzových medailí.

Bohužel se do ankety Dukly, pro pozdní termín soutěže, nevešli medailisté z ME v dráhové cyklistice a 6. armádních světových her. Ti ale byli vyhlášeni v rámci ankety Armády ČR a UNIASK ČR.

Vyhlášení byli i nejlepší hráči kolektivních sportů, kteří bojují pod hlavičkou Dukly – fotbalistou Dukly Praha se stal Tomáš Berger, volejbalistou Dukly Liberec Lubomír Staněk a házenkářem Dukly Praha Milan Kotrč.

Nejlepší armádní sportovci: Hejnová, Synek, Fuxsa

Absolutní vítězkou ankety Armádní sportovec roku se stala světová šampionka z Pekingu Zuzana HEJNOVÁ, která obdržela od hlasujících celkem 1 210 bodů. Hejnová se dokázala vrátit po zranění, ovládla i atletický seriál Diamantové ligy a nechala za sebou na druhém místě mistra světa a vicemistra Evropy ve skifu Ondřeje SYNEKA (1 139 bodů). Třetí místo obsadil další ze světových šampionů Martin FUKSA (1 085 bodů), který vybojoval zlato a stříbro na MS v rychlostní kanoistice a přidal dalších 8 medailí z ME, ME i MS do 23 let a Evropských her v Baku. „Velice si tohoto ocenění vážím, protože Dukla má spoustu skvělých sportovců. Sama bych nevěděla pro koho hlasovat mezi tolika mistry světa.

Takže jsem moc ráda, že jsem byla zvolena zrovna já,“ řekla čerstvě oceněná Zuzana.

4. místo: Ester LEDECKÁ,
snowboarding (879 b.)

Na MS ve snowboardingu v paralelním slalomu žen dojela s velkým náskokem do cíle a získala zlatou medaili. V konečném umístění Světového poháru v paralelním obřím slalomu obsadila 2. místo, v paralelní disciplíně skončila celkově třetí.

5. místo: Lukáš BAUER,
běžec na lyžích (588 b.)

V 37 letech skončil na padesátce klasickou technikou ve Falunu na mistrovství světa druhý, porazil ho jen Nor Petter Northug.

6. místo: prap. Josef DOSTÁL,
rychlostní kanoista (486 b.)

Vicemistr světa na kajaku a bronzový s posádkou čtyřkajaku z mistrovství světa v Miláně, mistr Evropy na čtyřkajaku z evropského šampionátu v Račicích.

7. místo: prap. Pavel MASLÁK,
atlet (336 b.)

Halový mistr Evropy v běhu na 400 m, bronzový finišman štafety 4x 400 m, kde do cíle donesl štafetový kolík v novém českém rekordu.

8. místo: Anna KOŽÍŠKOVÁ,
rychlostní kanoistka (324 b.)

Na světovém šampionátu v Maďarsku mistryni světa v maratonu kajakářek a na deblkajaku přidala stříbrnou medaili.

9. místo: Ondřej CINK,
cyklista – horská kola (270 b.)

Bronzový z mistrovství světa horských kol a třetí ve Světovém poháru.

10. místo: prap. Jakub HOLUŠA,
atlet (247 b.)

Halový mistr Evropy v běhu na 1 500 m v novém halovém českém rekordu 3:37,68 minuty. Na konci července na mítinku Diamantové ligy ve Stockholmu vylepšil český rekord v běhu na 1 500 metrů. Časem 3:34,26 překonal o 61 setin skoro 32 let starý nejlepší čas Jana Kubisty.

Junior roku

Jiří JANOŠEK,
dráhový cyklista (1 230 b.)

Z juniorského MS si přivezl 3 medaile: zlato z 1 km s pevným startem, stříbro z keirinu a ze sprintu, na juniorském mistrovství Evropy získal stříbro v keirinu. Letos 2x překonal české juniorské rekordy (na 1 km pevný start a na 200 m letný start).

Sportovec do 23 let

Martin FUKSA,
rychlostní kanoista (670 b.)

Závodí a vozí medaile i ze seniorské kategorie, v závodech do 23 let jich má letos pět:

- ♦ z MS do 23 let: zlato – C1 1 000 m
bronz – C1 200 m
- ♦ z ME do 23 let: zlato – C1 1 000 m
zlato – C1 500 m
stříbro – C1 200 m

Trenér roku

Petr FUKSA (670 b.)

Vede rychlostního kanoistu Martina Fuxsu, letos nejuspěšnějšího v počtu medailí.

- 1/ Nejlepším sportovcům Dukly předávali ceny náčelník GŠ AČR genpor. Josef Bečvář, náměstek ministra obrany Tomáš Kuchta a ředitel Dukly plk. Jaroslav Přiščík
- 2/ Sportovci na 10. až 5. místě
- 3/ Junior roku Jiří Janošek, sportovec do 23 let Martin Fuxsa a trenér roku Petr Fuxsa

Nejlepší malý kolektiv

1. místo: posádka čtyřkajaku
Daniel HAVEL, des. Lukáš TREFIL, prap. Josef DOSTÁL, npor. Jan ŠTĚRBA (1 208 b.)

Bronzová posádka čtyřkajaku z mistrovství světa a zlatá z mistrovství Evropy v rychlostní kanoistice.

2. místo: npor. Libor JIROUŠEK, Jiří GEČNUK, Jindřich VEDMOCH, nrtm. Miloslav KRÍŽ, Hynek TÁBOR (958 b.)

Zlatý tým v kombinaci družstev z mistrovství Evropy a bronzový v přesnosti přistání.

Libor Jiroušek se stal mistrem Evropy v individuální akrobacii a vytvořil nový světový rekord v individuální akrobacii časem

31,64 po pěti závodních kolech. Jiří Gečnuk stál vedle něho na druhém stupni, když soutěž v kombinaci vyhrál.

3. místo: Natálie DIANOVÁ, Jan KUF (723 b.)

Mistři světa v závodě smíšených štafet. Jan Kuf ještě přidal týmový bronz (se Svobodou a Polívkou) na mistrovství Evropy.

Nejlepší házenkář Dukly Praha

Milan KOTRČ

Levé křídlo. Opora družstva v extraligových a pohárových utkáních HC Dukla Praha. Pro své stabilní výkony povolán do reprezentačního družstva a jen zranění mu zabránilo v jisté účasti na MS v Kataru.

Nejlepší volejbalista Dukly Liberec

Lubomír STANĚK

Po tenisu a hokeji, který zkoušel v rodné Chotěboři, zakotvil díky své výšce u volejbalu. Samozřejmě to bylo na začátku hodně dřiny, ale během let se z něj stal jeden z nejlepších blokařů v republice. Devět let hrál v národním týmu a zároveň ve Francii, pak se vrátil do Dukly, se kterou získal v loňské sezoně mistrovský titul.

Nejlepší fotbalista Dukly Praha

Tomáš BERGER

Útočník FK Dukla s číslem 13. V letošní sezoně nastoupil do 10 utkání, kde vstřelil 7 branek, k nimž přidal ještě jednu gólovou asistenci. Jeho úspěšnost v driblingu je skvělých 93,3 %, v krátkých přihrávkách ne o moc menších 90,7 %.

Sportovec Armády České republiky

1. místo: major Pavel PAVLÍK (VÚ 7214 Čáslav)

Armádní mistr světa v letecké navigaci a člen družstva leteckého pětibojce na 6. světových armádních hrách v Koreji.

2. místo: desátník Milan WURST (VÚ 4423 Páslavice)

Získal 1. místo v Mezinárodním zimním přírodním víceboji Winter Survival 2015,

vítěz Běžecské ligy 2015, vítěz přeboru AČR ve vojenském pětiboji 2015, 2. místo na přeboru AČR ve sportovním skialpinismu, člen družstva vojenského pětibojce na 6. světových armádních hrách v Koreji.

3. místo: poručík Jakub ROZSYPAL (VÚ 7935 Jince)

Současný držitel českého rekordu ve vojenském pětiboji, který dvakrát vylepšil v letošním roce, člen družstva vojenského pětibojce na 6. světových armádních hrách v Koreji.

Nejlepší sportovec, junior a trenér UNIASK ČR

♦ **Nejlepší sportovci**
Pavel KELEMEN – dráhový cyklista ASO Dukly Brno

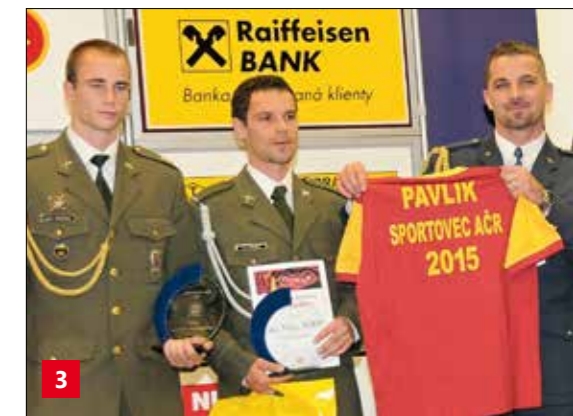
Mistr Evropy v keirin.

Jan SYCHRA – sportovní střelec ASO Dukly Hradec Králové

Armádní mistr světa ve skeetu z 6. světových armádních her v Koreji.

♦ **Nejlepší junior**
Sabina THURNWALDOVÁ – sportovní střelkyně SDJ ASO Dukly Plzeň
Juniorská vicemistryně a juniorská mistryně Evropy v družstvech ve sportovní malorážce na 60 ran vleže.

♦ **Nejlepší trenér**
Jaroslav JURKA – trenér šermu TJ Dukla Olomouc

2. místo na MS 1985, účastník OH 1976 v Montrealu a 1980 v Moskvě, současný trenér mládeže v Dukle Olomouc, kde v letošním roce se svými svěřenci získal tituly mistrů ČR v kategorii žáků a kadetů.

Nejlepší trenér mládeže
Tomáš JANKO – trenér moderního pětibojce ASO Dukla Praha

Text a foto: Ivana Roháčková

- 1/ Nejlepším kolektivem se stala posádka čtyřkajaku, druhé místo obsadili parašutisté Dukly Prostějov
- 2/ S nejlepšími hráči házené, volejbalu a fotbalu Dukly ministr obrany Martin Stropnický
- 3/ Sportovci Armády ČR – Rozsypal, Wurst a Pavlík

Klubem fair play byli oceněni za celoživotní příkladnou práci pro rozvoj sportu a výchovu nových sportovních talentů dva bývalí trenéři Dukly **Josef FUKSA** a **František JURSA**.

S kariérou vrcholové lyžařky se **Nikola SUDOVOVÁ** rozloučila letos v květnu, její hlavní disciplínou byla jízda v boulich. Dlouhých 16 let sjížděla boule a předváděla skoky na Světových pohárech, v nichž stála třicetkrát na stupních, 2x vyhrála (v Mont Tremblant 2005 a v Apexu 2006).

Medaile má i z mistrovství světa – stříbro (2005 Ruka) a bronz (2009 Inawashiro). Zúčastnila se ZOH 2002 (19. místo), na ZOH 2006 v Turíně skončila šestá. Vrcholem její kariéry měl být olympijský závod ve Vancouveru 2010, kde chtěla zaútočit na medaili. Ovšem měsíc před olympiádou (13. ledna 2010) si při tréninku na závod Světového poháru v americkém Deer Valley přetřhla křížem vaz v kolenní. Přesto nakonec s ortézou vyrobenou na míru ve Vancouveru startovala a jako jediná z trojice českých reprezentantek postoupila do finále, kde obsadila 16. místo.]

- 1/ Cenu Českého klubu fair play předávali Květa Jeriová a profesoři MUDr. Jan Pirk a MUDr. Vladimír Beneš
- 2/ Poklona ministra obrany Martina Stropnického dámě českého boulového lyžování Nikole Sudové

Křest kalendáře DUKLA 2016

Součástí programu byl již tradičně i křest tentokrát patnáctého kalendáře Dukly 2016, který v objektech vojenských státních podniků LOM Praha, Vojenský technický ústav a Vojenské lesy a statky nafotografoval se 14 sportovci Dukly nedávny absolvent FAMU Marcel Stecker. |

1/ Kalendář Dukla 2016 pokřtil ministr Stropnický s fotografem Steckerem, sportovci Evou Samkovou a Janem Štěrbou

VÝCVIK PŘEŽITÍ

Tentokrát se nebojovalo o medaile, ale o život

Sportovci Armádního sportovního centra DUKLA – třicetiletá elita jen těch neúspěšnějších, kteří si svými výkony na sportovním poli řekli o čest stát se vojáky z povolání, se sešli netradičně v maskáčích na speciálním výcviku – kurzu přežití, aby prožili krizovou situaci na vlastní kůži.

Kasárna Dědice a přilehlý vojenský výcvikový prostor Březina už všichni důvěrně znají, neboť zde, tak jako každý armádní nováček, museli všichni projít kurzem základní přípravy. Tentokrát si však pro ně vyškovští připravili něco speciálního. Během dvoudenní vojenské odborné přípravy zde absolvovali kurz S.E.R.E., včetně nácviku praktik v oblasti psychologické přípravy a také přesunů podle mapy. V průběhu výcviku se seznámili s činnostmi v misích formou praktického výcviku, ale také s výstrojí a výzbrojí AČR.

Večerní přesun zvládli sportovci se ctí

Vystrojení, úvodní nezbytná teorie a pak už se vojenská jednotka, k nerozeznání od jiných, společně s ředitelem ASC DUKLA plukovníkem Jaroslavem Přiščákem přesunula do výcvikového prostoru. Tam si pod vedením instruktorů sportovci vyzkoušeli stavbu přístřešků pro přenocování v lese, rozdělávání ohně pomocí nejrůznějších technik a materiálů a další činnosti potřebné pro přežití. Pak už je čekala mnohem náročnější část – večerní přesun podle mapy.

„Ta prověřila nejen jejich fyzickou a psychickou sílu, ale i jejich možnosti při

překonání svých limitů. Tentokrát se nebojovalo o medaile, ale o život. S.E.R.E. aneb Survival, Evasion, Resistance, Extraction je totiž speciální kurz Velitelství výcviku – Vojenské akademie umožňující izolované osobě přežít v jakémkoliv prostředí, unikat ze zajetí a v případě zajetí odolávat zneužití nepřátelskými silami, a pokud to situace umožňuje, poskytuje také znalosti a nástroje jak ze zajetí uniknout a zabezpečit záchranu buď vlastními silami, nebo určenými záchrannými prostředky,“ přibližuje obsah výcviku jeho řídící plukovník v záloze Karel Klinovský z odboru přípravy do zahraničních operací a speciální přípravy vyškovské akademie.

„Sportovci na sebe vzali uniformu a ta je velký závazek, protože to je profese, která na sebe navazuje nějaké pojmy, ideály, vlastenectví, loajalitu, čest, odpovědnost a to, co je v přísaze, – rozhodnutí nasadit život pro obranu tohoto státu a národa a já při přípravě a výcviku vojáků nechci, aby to byly plané pojmy. Každý z těch lidí, ať je to mistr světa v parašutismu, v hodu oštěpem, v kanoistice, ať je to zdravotní sestra nebo právník, tak je to prostě příslušník ozbrojených sil a v dané chvíli by se měl někde postavit se zbraní v ruce a měl by s tou zbraní umět manipulovat, neohrozit své kolegy a dělat to, pro co je voják předurčený. To

znamená bránit tuhle vlast. Tento výcvik, který tady proběhl, tohle všechno potvrzuje. Tito lidé, kteří jsou mediálně známí, kteří stojí hodně vysoko, tak dokazují, že těmi vojáky jsou a že se vrací k tomu prapůvodnímu důvodu, proč tu uniformu oblékli. Já vím, že pro ně Dukla znamená to, že jsou příslušníky sportovního zabezpečeného klubu, ale když půjde babička po ulici a uvidí někoho v uniformě, tak ona neví, že je to mistr světa nebo zdravotní sestra nebo potápěč, ona vidí uniformu a pro ni to evokuje pocit bezpečí, protože tohle je příslušník organizace, který je tu kvůli tomu, aby ji chránil, pokud by bylo třeba,“ vysvětlil důležitost výcviku a vztahu k armádě Klinovský.

Armádní sportovci však výcvik zvládli se ctí, odvahou a bojovností sobě vlastní a do jejich sbírky tak kromě medailí přibyl další cenný kousek. Stejně jako někteří vojenští profesionálové se i oni mohou nyní pyšnit certifikátem o absolvování kurzu S.E.R.E. – úroveň A. Ten jim v závěru předal zástupce náčelníka Generálního štábu AČR – náčelník štábu generálporučík František Maleninský, který zdůraznil: „Měli jste možnost poznat trochu vojenského života, prohlédnout si také druhou stránku mince. Setkali jste se s odborníky, kteří nás, vojenské profesionály, musí umět připravit na všechno. O tom je armáda. To, že jste přežili a uspěli, je z velké části právě jejich zásluhou.“

Jak hodnotili výcvik samotní sportovci? Kapitán Ondřej Synek to shrnul za všechny slovy: „Hovořili jsme mezi sebou o zdejších skutečně silných zážitcích a všichni se shodujeme, že to do našeho života byl velký přínos, velmi cenná pozitivní zkušenost,

kteřou si odsud všichni odnášíme.“ Sportovci se však nejen něčemu novému naučili, ale vyzkoušeli si i úplně jiný typ zátěže, a to jak fyzické, tak psychické. Ač jsou na ledaco zvyklí, řada z nich přiznala, že v samotném závěru si i sáhla na dno sil. Něco takového vůbec nečekali. „Byl to ten nejnáročnější

výcvik, jaký jsem zatím zažila,“ řekla s povděkem v závěru kapitánka Bára Špotáková a ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Přiščák ke svým svěřencům dodal: „Jste osobnosti, jste špičky ve svém oboru a teď jste si sáhli na to, co musí absolvovat vojáci, aby zvládli své poslání.“

Text: kpt. Monika Nováková, tisková a informační důstojnice VeV-VA, a Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková

2

3

4

5

6

1

7

KELEMEN ŠOKOVAL sebe i soupeře

Byla to v podání dráhařů Dukly Brno senzace. Jinak se asi nedá pojmenovat titul Pavla Kelemen v keirinu, který vybojoval na říjnovém mistrovství Evropy na dráze ve švýcarském Grenchenu. A nejednalo se o jedinou českou radost. Bronzovou medaili si přivezl Robin Wagner z kilometru s pevným startem.

Pavel Kelemen vyhrál finále v keirinu o 47 tisíc sekund před Francouzem Pervisem, který tuto sprinterskou disciplínu vyhrál loni i letos na mistrovství světa. Další český reprezentant Tomáš Bábek dojel šestý na novém velodromu v Grenchenu, který má oproti jiným oválům kratší zatáčky.

Ještě před tím se Kelemen pokoušel o štěstí ve sprintu. V kvalifikaci zajel druhý nejrychlejší čas a to signalizovalo formu. Jenže v osmifinále nestačil na Poláka Sarnického a nakonec skončil jedenáctý. „Trošku jsme to prokaučovali s převody. Ten, co jsme zvolili, na Poláka nestačil. Přitom jsem ho jel asi dvakrát a zdá se mi dost těžký. Jenže to byl omyl,“ hledal příčiny zklamání.

Potom si však spravil chuť v keirinu. Vyhrál rozjíždku, v níž porazil i olympijského vítěze ve sprintu Jasona Kennyho. Bábek musel do oprav, ale z nich s přehledem postoupil. V semifinále dojeli oba Češi na třetích místech, což znamenalo dvojnásobné zastoupení v boji o medaile. Ve finále pak čtyřadvacetiletý Kelemen jasně triumfoval.

Hodně si věřil a byla to naprostá paráda. „Sprintem jsem se dobře rozjel a v keirinu jsem věděl, že ve finále musím jet z přední pozice, abych měl závod pod kontrolou. Ještě před průjezdem do posledního kola se mi podařilo dostat se do čela a potom jsem už jel na doraz,“ popsal vítěz rozhodující okamžiky.

Směrem k OH v Riu de Janeiro se chtěl soustředit na sprint, ale zlato z keirinu jeho situaci trochu zamotalo. „Titul jsem rozhodně nečekal. Pro mě je to veliký šok a pro soupeře asi taky. Na zlato jsem nepomyslel ani ve snu. Do finále jsem nastoupil uvolněný a šlo to nějak samo. Že za mnou zůstane i mistr světa Pervis, je velká senzace. Teď ale nevím, které disciplíně dát přednost,“ říkal Pavel Kelemen po návratu ze šampionátu.

Díky příznivému časovému programu v Riu však existuje reálná varianta, že by mohl startovat v obou závodech. „I když to není úplně obvyklé, budu na Světových pohárech obě disciplíny kombinovat. A pokud

budu v pohodě, rád bych na olympiádě startoval ve sprintu i v keirinu,“ rozhodl se později. Robin Wagner startoval poprvé na seniorském ME a závod na jeden kilometr s pevným startem se mu nadmíru povedl. Zvládl ho fantasticky, vydal ze sebe všechno a dosažený čas 1:01,057 je v neolympijské disciplíně jeho osobním rekordem. Na vítězného Nizozemce Hooglanda ztratil 707 tisíc sekund, druhý skončil Němec Eilers. „Jel jsem tam hlavně na zkušenou. Přejít mezi muže je přece jen výkonnostní skok. Říkal jsem si, že bych byl rád

za umístění do páté příčky, ale v medaili jsem potichu doufal,“ přiznal Wagner. „Po své jízdě jsem byl průběžně druhý, což všechny překvapilo. Ke stříbru mi nakonec chybělo asi pět desetin, ale i za bronz jsem strašně rád,“ pokračoval dvaadvacetiletý cyklista, který už má ve sbírce solidní počet medailí. Po dvou evropských zletech a letošním stříbru v kategorii do 23 let si ve své oblíbené disciplíně dojel pro nečekanou medaili i na nejvyšší úrovni. „Tenhle bronz je skvělý, ale kilometr je pro mě jen okrajovou disciplínou. Do příštího olympijského cyklu

už počítám se změnou,“ prozradil závodník s tím, že by se rád zaměřil na keirin. Jeho cílem by měly být olympijské hry 2020 v Tokiu, i když určitá šance na Rio existuje.

- 1 a 5/ Pavel Kelemen
- 2/ Tomáš Bábek
- 3 a 4/ Robin Wagner
- 6/ Zleva mechanik Martin Kaňkovský, trenér Petr Klimeš, Tomáš Bábek, masér Aleš Weber, Pavel Kelemen, Robin Wagner, trenér Lubomír Vojšta a Adam Ptáčník

Text: Milan Novotný
Foto: ASO Dukla Brno

1

2

3

4

5

6

DUKLÁCI PŘEKVAPILI armádní svět

Čeští reprezentanti překvapili svět, z 6. mistrovství světa armádních sportovců – Světových armádních her – přivezli celkem šest medailí, z toho tři zlaté, dvě stříbrné a jednu bronzovou. To je největší počet drahých kovů v historii českých startů.

Parašutista praporčík Oldřich Šorf má ve své sbírce hned tři. Her se zúčastnilo více než osm tisíc reprezentantů ze 117 zemí. Čtyřicet sportovců, startujících v barvách Armády České republiky, se mezi nimi rozhodně neztratilo. Hry hostila v první polovině října na několika místech Korea.

Tři spadly z nebe

Doslova a v tom nejlepší smyslu slova. Zlato získala pětice parašutistů – nadporučík Libor Jiroušek, praporčík Petr Směšný, praporčík Oldřich Šorf, praporčík Jakub Pavlíček, nadrotmistr Miloslav Kříž

– v týmové soutěži v kombinaci. V Prostějově je zkrátka stále bašta světového parašutismu. Nejlepším z týmu byl Oldřich Šorf, který vybojoval dvě individuální stříbrné medaile – v kombinaci a individuální akrobacii za volného pádu. Parašutisté navíc získali další umístění v první desítce.

„Bylo to velmi těžké, ze semifinále jsem postupoval do finálového seskoku na druhém místě, ale věděl jsem, že za mnou jsou zkušenější akrobaté z Německa a Ruska. Ještě složitější to však bylo po finálovém seskoku, který se mi velmi vydařil, ale po přistání jsem zjistil, že můj seskok nebyl jako jediný z celého finálového kola regulérně natočen

pozemní kamerou a musím jít opakovat – to na psychice nikomu nepříjde. Nicméně se mi zde dařilo, tak jsem se zakoušl s tím, že takovou příležitost nesmím pustit z rukou a nesmím se nechat rozhodit. A podařilo se – byl to ale boj! Jsem nesmírně spokojený,“ popsal svůj úspěch v akrobacii, jímž si vytvořil „odrazový můstek“ pro druhé stříbrno z kombinace.

Mistr Gripen

O první českou medaili, a hned zlatou, se postaral už druhý soutěžní den major Pavel Pavlík, několikanásobný mistr světa v letecké navigaci, který nejlépe ze všech zvládl letecký pětiboj – navigaci. Pilot gripenu nejlépe ze všech zvládl samostatně hodnocenou disciplínu – letecká navigace.

Celá soutěž se nazývá pětiboj, ve skutečnosti jde o sedmiboj, který tvoří střelba, plavání, šerm, basketbalové dovednosti (ball contest), překážková dráha, orientační běh a samostatně pak letecká navigace. Prakticky disciplíny pětiboje vycházejí

z potřeb bojového nasazení pilota a pomáhají mu zvládnout stresové situace. Navigaci popsal český šampion slovy: „Úkolem je navedení letounu na tři cíle, nad nimiž se musí přeletět v předem určeném čase a bez odchylky směru. To plně odpovídá součinnostním bojovým akcím pozemních a vzdušných sil, které musejí být přesně časově a územně sladěny.“

Pavlík kromě zlata z navigace převzal i putovní pohár, který bude „střežit“ do příštích her. Úspěšní byli v dílčích disciplínách i jeho kolegové. Nadrotmistr Michal Miřejovský získal i přes dvě penalizace stříbrnou individuální cenu v disciplíně ball contest. Od zlaté medaile ho dělily pouhé dvě sekundy. Mezi ženami se ve střelbě ze vzduchové pistole nejlépe dařilo poručici Janě Malé, která s nástřelem 174 získala pěkné druhé místo. Celkově se tým České republiky umístil v kategorii mužů na 8. místě a ženy skončily čtvrté.

Vojevní pětibojaři v národním rekordu

Stoupající formu vojenských pětibojařů potvrdily výsledky z předchozích regionálních závodů CISM v Rakousku a v Německu, na 6. ASH vyvrcholila a poručík Jakub Rozsypal posunul hranice mužského individuálního národního rekordu na 5 201,8 bodů. Hranici elity (5 000 bodů) překročil také nadporučík Matěj Picka výkonem 5 016,2 body. Družstvo podruhé

Medailisté z MS

Zlato: prap. Oldřich Šorf, prap. Petr Směšný, prap. Jakub Pavlíček, npor. Libor Jiroušek, nrtm. Miloslav Kříž (parašutismus, kombinace družstva)
Jan Sychra (sportovní střelba – skeet)
mjr. Pavel Pavlík (letecký pětiboj – navigace)

Stříbro: prap. Oldřich Šorf (parašutismus – kombinace)
prap. Oldřich Šorf (parašutismus – individuální akrobacie za volného pádu)

Bronz: nrtm. Tomáš Těhan (sportovní střelba – rychlopalba 3× 20 ran)

z historie překonalo v součtu 20 000 bodů výkonem 20 007,4 a skončilo ve velké konkurenci 31 států na 14. místě, což je nejlepší výsledek v rámci MS či světových her. V individuálních výkonech se předvedli hlavně 6. místem Picka a devátým desátník Ivo Vrba v překážkovém plavání v konkurenci 142 závodníků. K medaili jim chybělo jen 0,5, resp. 0,6 s. Dalšími členy družstva byli kapitán Michal Škobrtal a desátník Milan Wurst. V ženské kategorii potvrdila nominaci desátnice Klára Řečinská, když výkonem 4 520,5 bodu splnila limit MS i pro příští rok a v kategorii newcomer obsadila 6. místo.

Sychra si spravil chuť

Hlavním cílem brokového střelce na skeet Jana Sychry bylo v této sezoně získání účastnického místa na OH v Riu. To se mu nepovedlo. „Nejbližší k němu bylo na Evropských hrách v Baku. Bohužel jsem pokazil jeden dvoustřel a bylo po naději, že se podívám na svoji pátou olympiádu,“ litoval.

Ale hned přiblížil nejsvětější okamžik sezony. „Mám titul armádního mistra světa. Konkurence byla docela kvalitní. Hodně brokařů střílí v armádních klubech.

Nechyběl ani úřadující světový šampion Francouz Anthony Terras. Povedl se mi docela solidně základní závod. Ve finále jsem pak trefil všech šestnáct terčů. Soupeřem mi byl Abdulaziz Al-Attija, což je bratr slavnějšího Násira, olympijského medailisty v brokové střelbě a vítěze Dakaru v kategorii osobních automobilů. Původně to pro mne měl být odpočinkový závod, nakonec jsem ale musel pořádně zabrat. Vyšlo to pěkně,“ liboval si borec, který po si po pádu na kole léčí zlomenou klíční kost a zápěstí a pomalu se chystá na návrat.

Šestá medaile z Koreje patří také střelcům. Bronz vybojoval pistolář nadrotmistr Tomáš Těhan v rychlopalbě. Páté místo přidal další skeetař Robin Daněk.

Zvláštní ocenění si odvezl podplukovník Pavel Bittner z plzeňské Dukly, který za dlouholetou spolupráci a propagování ideálů armádního sportu a za aktivní činnost v mezinárodní komisi CISM převzal jedno z nejvyšších armádních sportovních ocenění GRAND KNIGHT CISM (Velký rytíř CISM).|

Text: Karel Felt, redaktor deníku Právo
Foto: archiv ASC DUKLA a AČR

Vítězná šňůra Dukly

TRVÁ

Od roku 1999 se na trůnu pro nejlepšího českého atleta vystřídal jen pět jmen, jedno ale měli společné – všichni hájili barvy pražské Dukly. O prodloužení série nebylo pochyb ani letos, atleti připravující se převážně na Julisce obsadili první čtyři místa. A jasno bylo i o vítězce ankety Atlet roku, korunu si za titul mistryně světa z Pekingu a vítězství v Diamantové lize vysloužila překážkářka Zuzana Hejnová s mohutným náskokem 294 bodů.

Na trůn se vrátila po dvou letech, vloni po sezoně předčasně ukončené vinou zranění nohy sledovala vyhlášení nejlepších českých atletů jen v televizi. „A tehdy jsem si říkala, že se určitě vrátím. Věřila jsem tomu,“ přiznávala v pražském hotelu Ambassador 28letá atletka, která byla letos jedinou českou medailistkou na mistrovství světa.

Její triumf stvrdila i volba nejlepšího trenéra, v této anketě získal od 136 hlasujících funkcionářů, trenérů a novinářů rekordní páté vítězství Dalibor Kupka, který poprvé vládl už v roce 2002.

Dukláké pomyslně stupně vítězů doplňovali haloví mistři Evropy z Prahy. Druhý

skončil Jakub Holuša, jenž i v létě vylepšil český rekord na patnáctistovce, na třetí místo hlasující zařadili čtvrtkaře Pavla Masláka.

Šestinásobná atletka roku a letošní vítězka Diamantové ligy v oštěpu Barbora Špotáková obsadila čtvrté místo, pro ocenění si na pódium přišli i šestý oštěpař Vítězslav Veselý, sedmý výškař Jaroslav Bába a devátý český tyčkařský rekordman Michal Balner.

Text: Michal Osoba,
redaktor deníku Právo
Foto: Ivana Roháčková

1

- 1/ Tři nejlepší atleti a trenér roku Kupka
- 2/ Desítka nejlepších, trenér a junior roku
- 3/ Barbora Špotáková zahajuje novou sezonu se staronovým trenérem Rudolfem Černým
- 4/ Výškař Jaroslav Bába obsadil sedmé místo a umístil se hned za oštěpařem Víťou Veselým

2

3

Výsledky ankety Atlet roku 2015:

1. Zuzana Hejnová (400 m př.) 1 357 b.
2. Jakub Holuša (1 500 m) 1 063 b.
3. Pavel Maslák (400 m) 934 b.
4. Barbora Špotáková (oštěp) 740 b.
5. Radek Juška (dálka) 731 b.
6. Vítězslav Veselý (oštěp) 565 b.
7. Jaroslav Bába (výška) 464 b.
8. Eliška Klučinová (víceboj) 430 b.
9. Michal Balner (tyč) 369 b.
10. Anežka Drahotová (chůze) 346 b.

Trenér roku: 1. Dalibor Kupka

Hejnová: Obrovská satisfakce

Doma vládne, dostala se i do výběru nejlepších evropských a světových atletů. Zuzana Hejnová sbírá odměny za další parádní sezonu v době, kdy už se pilně chystá na tu příští – olympijskou.

Jaký byl návrat na domácí atletický trůn po dvou letech?

Hrozně hezký. Po loňském roce jsem úplně nevěřila, že se můžu vrátit do formy, jakou jsem měla, a zvítězit v Atletovi roku. Takže to pro mě byla obrovská satisfakce.

Dají se obě vítězství srovnat?

Vždycky je něco zvláštního vyhrát poprvé, ale tohle po promaroděném roce, kdy jsem prakticky celou sezonu vynechala, bylo cennější.

Co bylo na letošním roce nejkrásnější?

To, že se to celé povedlo. Ze začátku jsem neměla představu, jaká bude forma. Říkala jsem si, že mým cílem bude finále v Pekingu a pak se to stupňovalo, až jsem si věřila na zlato.

Jak máte zatím našlápnuto směrem k příští sezoně?

Teď je všechno dobré. Nohy mě sice bolí, ale to tady k tomu období patří, všechno probíhá dobře. Oproti loňsku se cítím mnohem líp, takže když vydržím zdravá, bude to super.

Už máte v hlavě plán, jak se postavíte k příští sezoně se třemi vrcholy? Halové mistrovství světa v Portlandu, evropský šampionát v Helsinkách a olympiáda v Rio...

K Portlandu ještě nevím, ale myslím si, že tam nebudu závodit, záleží i podle formy. Ale nějak v hale závodit budu. O mistrovství Evropy jsme se bavili a říkali jsme, že do olympiády je ještě víc než měsíc času. Jestli mám absolvovat těžké tréninky, nebo si zaběhnout Evropu, je skoro jedno. Samozřejmě olympiáda je vrchol, tam by měla být forma nejlepší.

4

Nejlepším Evropským juniorem roku 2015 je cyklista Jiří Janošek

Na galavečeru na Pražském hradě u příležitosti 44. sjezdu Evropského olympijského výboru předal předseda Mezinárodního olympijského výboru Thomas Bach dráhovému cyklistovi Jiřímu Janoškovi z Dukly Brno cenu Piotra Nurowského pro nejlepšího mladého evropského sportovce roku 2015.

„Toto ocenění je odměnou pro celou cyklistiku Dukla Brno za soustavnou a systematickou práci s mládeží a především obrovská satisfakce pro jeho trenéra Zdeňka Noska, který Jirku přivedl do Brna v jeho patnácti letech, tedy ještě v kadetském věku. Děkuje všem našim sponzorům a podporovatelům, především ASC DUKLA, Ministerstvu obrany a Armádě České republiky, ministerstvu školství, statutárnímu městu Brno a Jihomoravskému kraji za neutuchající podporu naší mládeže. Bez vás by se Jirka nikdy

Jiří Janošek, Pavel Kelemen a Robin Wagner

nemohl pyšnit výše uvedeným oceněním,“ poděkoval šéftrenér cyklistiky Dukla Brno Svatopluk Buchta. |

Text a foto: Ivana Roháčková

Král cyklistiky ve znamení současných a minulých dukláků

Vítězem 51. ročníku ankety Král cyklistiky se stal odchovanec Dukly a trenér Pavla Vršeckého silniční profesionál Zdeněk Štybar. Vítěz etapy na letošní Tour de France obhájil loňské prvenství. Devětadvacetiletý jezdec se stal rovněž vítězem mezi silničníky. V kategorii horských kol vyhrál Jaroslav Kulhavý z Dukly Praha, trojnásobný vítěz ankety z let 2010 až 2012. Ten si vyjel zlato na mistrovství Evropy v maratonu, podruhé v kariéře vyhrál náročný závod Cape Epic. Na horském kole tak dokázal posbírat všechny hlavní triumfy.

Česká cyklistika získala v tomto roce celkem 25 medailí z velkých akcí, nejúspěšnější

byla dráhová a to zásluhou cyklistů z Dukly Brno. Pavel Kelemen, jenž před měsícem získal titul mistra Evropy v keirinu, vyhrál anketu mezi dráhaři a Jiří Janošek se stal vítězem kategorie Junior roku.

Novými členy loni zřízené Síně slávy Českého svazu cyklistiky se stali Pavel Doležel a Pavel Vršecký (bývalý trenér Dukly). |

- 1/ Zdeněk Štybar
- 2/ Jaroslav Kulhavý
- 3/ Pavel Vršecký

1

Vítězové jednotlivých kategorií ankety Král cyklistiky za rok 2015

Král cyklistiky: Zdeněk Štybar
Silnice: Zdeněk Štybar
Horská kola: Jaroslav Kulhavý
Dráha: Pavel Kelemen
Junior: Jiří Janošek
Síň slávy: Pavel Vršecký

Text a foto: Ivana Roháčková

2

3

SKIFAŘ ONDŘEJ SYNEK je nejlepším veslařem roku

1

- 1/ Nejlepší posádka roku trenér Milan Doleček a skifař Ondřej Synek
- 2/ Nejlepší veslařská juniorská posádka roku – dvojskif Jan Cincibuch a Eduard Bezděk

Text a foto: Ivana Roháčková

Skifař Ondřej Synek byl již po šesté vyhlášen nejlepším českým veslařem roku. V anketě o nejlepší veslařskou posádku roku 2015 se za ním umístila skifařka Mirka Knapková-Topinková a posádka čtyřky bez kormidelníka lehkých vah z Dukly Praha Miroslav Vraštil ml., Jiří Kopáč, Jan a Ondřej Vetešníkoví.

2

Trenérem roku se stal Synkův kouč Milan Doleček st. V juniorské kategorii zvítězila posádka dvojskifu Eduard Bezděk, Jan Cincibuch z Dukly Praha, jejímž trenérem je Martin Kubrycht. Rudolf Kopřiva, trenér čtyřky bez kormidelníka lehkých vah, obdržel čestný odznak ČVS. Nejúspěšnějším seniorským mužským klubem se stal Armádní sportovní oddíl Dukla Praha. |

PLNÍ SI SVŮJ ŽIVOTNÍ SEN, bude v kategorii Masters

Petr Kopfstein je druhým pilotem reprezentujícím Českou republiku v nejrychlejší motoristické soutěži světa Red Bull Air Race. Prvním je Martin Šonka, soutěžící v kategorii Masters. Kopfstein loni kategorii Challengers vyhrál a letos byl na cestě k obhajobě tohoto triumfu. Nakonec sice skončil čtvrtý, přesto letošní sezonu považuje za vydařenou. Mimo jiné i proto, že pro příští rok je velice reálný jeho posun do kategorie Masters.

Dlouho jste byl v průběžném pořadí na nejvyšších příčkách. Co bylo pro konečné účtování rozhodující?

Jednoznačně nepovedené finále, do něhož se kvalifikuje nejlepších šest pilotů. Vstupoval jsem do něj z dělené první příčky, ale změna pravidel, která proběhla před finálním dnem, nebyla jednoznačně prezentována a každý z pilotů si ji vysvětlil po svém. Mé lety byly proto logicky pomalejší než ostatních, kteří nové omezení až zase tolik nerespektovali. Ale pokud bych si mohl toto své vystoupení zopakovat, rozhodl bych se stejně. Nejdůležitější je u nás totiž bezpečnost. Když se ohlédnu za uplynulou sezonou, tak to byla asi jediná nepříznivá situace, a proto s letošním vysvědčením jsem spokojený.

Co vás v první části sezony, tedy ve čtyřech závodech, nejvíc potěšilo?

Už v polovině roku jsem si zajistil účast ve finálovém závodě, což jsem považoval za úspěch. V průběžném pořadí jsem byl

druhý, ale vedoucí Švéd Ryfa měl za sebou o závod víc. Nejvíc si cením prvního místa v japonské Chibě, ale i druhé příčky v Abu Dhabi.

Byl některý závod pro vás něčím výjimečný?

Určitě v Budapešti, kde jsem sice skončil až čtvrtý, ale je to místo, kde jsem v roce 2005 poprvé v životě viděl závod Red Bull Air Race na vlastní oči a byl tou podívanou doslova šokován. Přál jsem si jen jedno: také se jednou do této elitní soutěže nasměrovat, což se mi později podařilo. Při minimálních rozdílech na vedoucích místech jsem se sice musel spokojit s bramborovou medailí, ale byl to pro mě obrovský zážitek a asi můj nejhezčí letecký den.

V druhé polovině letošního roku jste absolvoval další čtyři závody. Co vám přinesly?

Prvenství v britském Ascolu, druhé místo v rakouském Spielbergu, čtvrtou příčku

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

ve finálním závodě v Las Vegas, ale i nedokončené vystoupení v Dallasu, kde jsem kvůli technickým problémům musel vzdát. Na mistrovství světa jsem pak ze šedesáti účastníků obsadil 13. příčku, což je mé historicky nejlepší umístění.

A co by vám po vydařené sezoně přineslo ještě radost?

Samozřejmě vstupenka do kategorie Masters, což bych považoval za obrovskou výzvu a motivaci. Zároveň však chci dodat, že život bez létání v jakémkoliv třídě si zatím neumím představit, takže vlastně prožívám a zároveň si stále plním svůj životní sen. |

Nová éra, Bauerova smůla

Po patnácti letech začal mužský tým běžců na lyžích sezonu s novým trenérem. Miroslava Petráska vystřídal Lukáš Krejčí. V mužstvu sice zůstal stříbrný medailista z Falunu Lukáš Bauer, začátek zimy mu ale nepříjemně zkomplikovala dvě zranění.

Smolný začátek sezony zažil Lukáš Bauer, který se po fantastickém úspěchu na mistrovství světa dlouho rozhodoval, jestli bude pokračovat v reprezentační kariéře. Nakonec se s vedením úseku dohodl na kombinaci své kariéry v maratonech s pokračováním éry ve Světovém poháru. O první závod v Kuusamu ale přišel kvůli důsledkům dvou zranění.

Nejdřív si na soustředění na kolečkových lyžích nešťastně píchl hůlkou do boty a při následném pádu si zlomil palec na levé ruce. Přesto odletěl na závěrečné soustředění před sezonou do švédského Gällivare. Pár dní poté, co sundal sádku z ruky, ale přišel další pád, při němž si Bauer poranil žebra.

„Pořád se mě drží pech, který začal zlomeným palcem. Sundal jsem sádku, dva dny nato jsme jeli rychlý trénink. V zatáčce jsem to přeriskoval a přišel pád,“ popisuje Bauer. „Spadl jsem na bok, na hranu umělého tvrdého sněhu. Bolí mě žebra. Samozřejmě mě to mrzí, potřebuju už tu smolnou šňůru ukončit.“

Už tak hodně omlazený reprezentační tým se tak do Kuusama vydal bez svého lídra. Nový reprezentační trenér před sezonou nejvíc spoléhal na zkušeného Martina Jakše. Ten v přípravě zůstal v kontaktu s bývalým reprezentačním koučem Miroslavem Petráskem, s nímž trénoval v Polsku.

„Oproti minulým rokům jsme hodně zapracovali na síle, Poláci ji mají dobře

zmáknutou. Od Macieje Staregy jsme přejali rychlostní typy tréninků. Míra se to snažil propojit s tím, co bylo dominantní u nás a Lukáš Bauer se s tím dostal na vrchol, tedy dlouhé tréninky,“ popisoval Jakš. „První soustředění bylo náročnější, co se reči týče. Ale polština má k češtině relativně dost blízko. Relativně dobře se dorozumíme.“

Do Dukly se po roční pauze vrátil také sprinter Dušan Kožíšek, který si v létě zopakoval loňský úspěšný tréninkový pobyt na Holmenkollenu.

„Pár soustředění jsem absolvoval s reprezentačním družstvem, tím byl trochu rozbitý dlouhodobější pobyt v Norsku. Ale absolvoval jsem některé tréninky s výbornými sprintery, které mně, doufám, v další sezoně pomůžou,“ uvedl Kožíšek. „Chci se připravit na sprinty volnou technikou v Toblachu a Davosu, tam bych chtěl bodovat, pokud možno být do top ten.“

Text: Martin Hašek,
redaktor deníku Sport
Foto: Ivana Roháčková

Léto královen prkna

Jsou to tři silné dívky se svěbytným pohledem na věci, které si jedou na prkně, jež pro ně znamená svět. Tři špičkové snowboardistky se ale před začátkem letošní sezony nacházely v různých pozicích. Ester Ledecká se chystala na zimu jako úřadující mistryně světa. Eva Samková a Šárka Pančochová se těšily z nové energie, kterou sbíraly po loňských zdravotních problémech.

1

2

Nejdřív poolympijské šílenství, pak zranění a další náročná zima, kterou ukončila předčasně po tvrdém pádu na X-Games. Na startu nové sezony byla ale snowboardistka Eva Samková znovu ready.

„Myslím, že jsem si odpočinula. Na přelomu jara a zimy jsem podnikla heliboardingový trip do Kanady, na Srí Lance jsem si zasurfovala. V létě jsem dělala suché tréninky, atletiku, posilovnu,“ líčí Samková. „V květnu jsem začala atletickou přípravu s Michalem Novákem, mladým trenérem atletiky na Dukle. Jsem s ním moc spokojená, ve dvaadvaceti se učím znova běhat. Už vypadám jak Usain Bolt... Na začátku srpna jsem odletěla na Zéland.“

Samková se na olympiádě v Soči stala národní hrdinkou, těsně poté si ale zlomila kotník a další zranění si přivodila loni na podzim. V minulé sezoně se pak do plné formy nedostala, vyhrála ale kvalifikace na mistrovství světa i na X-Games. A do nové sezony jde znovu nabitá.

„Chtěla bych celkově umístění do top tří ve světáku a X-Games jako jednotlivý závod,“ stanovuje si Samková cíle pro zimu.

Podobným příběhem si prošla i freestylelistka Šárka Pančochová, která si vloni v létě přetrhla křížový vaz v kolenu a dlouho hledala svoji pohodu.

„Když jezdíte osm až deset měsíců v roce, tak se z toho unavíte. To je, jako když děláte nějakou práci, za ten rok se z toho unavíte a už vás to ani tolik nebaví,“ uvedla Pančochová, která obtížné období využila k natočení dokumentárního filmu Shark Tales.

„Je to něco jiného, bylo to o ježdění, kultuře, je to hodně cestopisné,“ vysvětluje Pančochová.

Ester Ledecká se naopak připravovala na sezonu, v níž bude závodit jako úřadující světová šampionka v paralelním slalomu.

„Pojeďu všechny světáky na snowboardu, protože si tím vydělávám,“ říká Ledecká, která své alter ego věnuje sjezdovému lyžování. „Mám nový tým, tedy dva nové členy. Těmi jsou trenér a servisák na lyže a snowboard v jedné osobě Petr Kouřil, kterému se přezdívá Olsen, a fyzioterapeut Jakub Marek.“

Text: Martin Hašek, redaktor deníku Sport
Foto: Ivana Roháčková

- 1/ Šárka Pančochová
- 2/ Eva Samková
- 3/ Ester Ledecká
- 4/ Tým skikrosafů a snowboardistů

3

4

Portyk mezi elitou osiřel

Nezvykle s jediným závodníkem vstoupili čeští sdruženáři do nové sezony Světového poháru. Na vině je generační obměna, kterou disciplína v Česku v poslední době prochází, i onemocnění.

Reprezentačního kouče Ladislava Rygla po roce nahradil jeho asistent Vladimír Šmíd, konec kariéry ohlásili Pavel Churavý i Tomáš Slavík, jenž se na svazu stal sportovním ředitelem.

Na letní přípravu tak zůstali dva závodníci liberecké Dukly schopní bojovat ve světové špičce, jenže do Světového poháru v Kuusamu nakonec zasáhl jen Tomáš Portyk. Jeho zkušenější parťák Miroslav Dvořák se v létě trápil s razantním poklesem formy a únavou, až vyšetření odhalila, že na vině je mononukleóza. Kdy do sezony zasáhne, zatím netuší.

„Pomalů se to lepší. A když už ta nemoc měla přijít, je lepší, že přišla před sezonou, kdy není olympiáda ani mistrovství světa,“ hledal Dvořák přes nepříjemné onemocnění pozitivu.

Portyk se tak minimálně v úvodu sezony bije se špičkou sám. „Nikdy se mi nic podobného nestalo, vždy jsem se musel spíš do týmu procpat. S Mirkem jsme si pomáhali, teď se nemám o koho opřít. Snad se dá co nejdříve do kupy,“ věří mladý talent. |

1/ Kombinační Šmíd, Portyk, Dvořák, Kutal

Diagnóza byla vysvobozením

Pro většinu lidí je diagnóza mononukleózy nepříjemným šokem. Miroslav Dvořák ji ale přijal s částečnou úlevou. Konečně alespoň zjistil, proč se v přípravě cítil tak špatně.

Jak jste v létě zjistil, že je něco v nepořádku?

Při závodech jsem se dostal málem až na dorosteneckou úroveň. Pořád jsem zpytoval svědomí, co jsem udělal špatně. Hledal jsem příčinu,

a když ji lékaři objevili, bylo to pro mě vysvobození. Konečně jsem věděl, co mi je.

Kdy byste se mohl k závodům vrátit?

Vždycky jsme se s klukama bavili, jak dlouho asi trvá zase se vrátit do formy. Teď si to vyzkouším na vlastní kůži. Věřím, že kolem Vánoc bych se mohl pustit do plné přípravy. |

Tetování za odměnu

V devatenácti letech na jeho bedrech leží nelehká role muže, s nímž stojí a padají výsledky české severské kombinace. Tomáš Portyk se ale pozice české jedničky nebojí.

Vaší doménou byl vždy skok. Věříte, že s rostoucím věkem se budete více prosazovat i v běžecké části?

Snažil jsem se na běh teď zaměřit. Oproti minulé sezoně bych se rád zase zlepšil a směřoval formu hlavně k juniorskému mistrovství světa, kde můžu ještě naposledy startovat.

Za úspěchy se odměňujete tetováními na ruce. Jaký výsledek budete muset v zimě zajet, aby přibylo dalších?

Nedávám si na ruce tetování jen proto, že se mi líbí. Hledám v tom něco, abych se posunul dopředu. Rodiče mi to zakazovali, ale na tohle táta přistoupil, protože chce, abych měl co nejlepší výsledky. Takže v letní Grand Prix jsem měl cíl do šestky, v zimě desítku. |

Text: Michal Osoba, redaktor deníku Právo
Foto: Ivana Roháčková

Bez zaječích úmyslů

Dvěma odlišnými cestami se přes léto vydali čeští skokani na lyžích. Zatímco ostřílené trio dukláků Jakub Janda, Jan Matura a Lukáš Hlava se v létě připravovalo pod vedením Michala Doležala, loňská jednička Roman Koudelka zůstal ve skupině Richarda Schallerta s juniory.

Vstup do sezony v Klingenthalu ale vyšel nejlépe sedmatřicetiletému Jandovi, jenž skončil devatenáctý. „Dokud mě nezastřelí, nejlépe za letu, tak tady budu,“ vtipkuje skokan, který před dvěma lety zvažoval konec kariéry. „Ale teď zaječí úmysly nemám. Japonci Kasaiovi je třičtyřicet, tak mám

Trenér je přísný, ale musím poslouchat

Ve Světovém poháru už se pohybuje dvacet let. Před deseti lety našlápl k celkovému triumfu v seriálu i na Turné čtyř můstků. Jakub Janda i v 37 letech dokáže trápit elitní skokany.

Vybarvíte si ještě svůj první závod ve Světovém poháru?

Tenkrát jsem byl ještě junior, měl jsem těsně před osmnácti a byly to lety v Harrachově. Velký závod, měl jsem radost, že jsem postoupil z kvalifikace.

Dají se dnešní skoky srovnat s těmi před dvaceti lety?

Vědět tenkrát, co vím teď, bylo by to možná jiné, ve všem. Když srovnám techniku, jak šlo všechno dopředu, od materiálu přes lyže... Použít to v té době, musel bych být bezkonkurenční. Bohužel se všechno vyvíjí, nebo spíš bohučík.

Přibývající léta na sobě necítíte?

To má asi každý sportovec trochu v letech, že je přetažený. Někdy něco bolí, ale na liberecké Dukle máme kolem sebe tým lidí včetně fyzioterapeuta a maséra, který nás dává dohromady. Pravda, že tady pod okem mi vyrašila vráska, ale jsem v pohodě.

Sedí vám rozdělení tréninkových skupin, kdy se připravujete s Michalem Doležalem?

Vynikající. S Dodem si sedíme, skákali jsme spolu, jsme stejně staří. Teď mě trénuje, já jsem závodník a musím poslouchat. Všechno mi zakazuje, jíst nemůžu... Děs.

Hodně vás hlídá?

Jako bývalý zkušený závodník dobře ví, co povolit a co ne. Je přísný, až mu říkám, že to trochu přehání, vždyť mě dřív do těch barů tahal, a teď mi to chce zakazovat. Kde to jsme? (směje se)

Na čem potřebujete v průběhu sezony ještě pracovat?

Na sebekontrolu. Mám trošku problém s nájezdovou pozicí, jsem v nájezdu tvrdší. |

ještě spoustu času,“ říká Janda s nadhledem o své budoucnosti. „U nás je stěžejní Dukla. Když nedostanete smlouvu, je s vámi amen. A měl jsem roky, kdy jsem byl na hraně, ale Dukla mi ji (smlouvu) nakonec vždycky nabídla. Nebýt jí, tak už neskáču,“ děkoval svému zaměstnavateli.

Do své dvacáté sezony ve Světovém poháru vstoupil i Matura, byt začínal jako sdruženář. „Letí to. Uvidíme, kolik let ještě budu skákat. Ale s Michalem Doležalem si rozumím, výkonnost graduje, snad to půjde dál,“ pochvaloval si. |

Text: Michal Osoba,
redaktor deníku Právo
Foto: Ivana Roháčková

Řada novinek v sezoně alpáčů

Nový člen týmu, zlepšený zrak, komiksová kombinéza. To jsou některé ze změn, jež před další sezonou udělali lyžaři Dukly Ondřej Bank, Kryštof Krýzl a Ester Ledecká.

V případě Ondřeje Banka nebylo po minulé sezoně jasné, zda po ošklivém pádu na mistrovství světa v americkém Beaver Creeku prodlouží ještě svou kariéru. Z MS si místo vysněné medaile přivezl řadu odřenin a poraněný kotník. Právě kvůli němu netušil, zda bude moct nastoupit do další přípravy a hlavně sezony. Čím víc ale běžel čas, tím víc bylo i jeho bratrovi a trenérovi v jedné osobě Tomáši Bankovi jasné, že naděje jsou velké. „On pořád tvrdil, že si není jistý, jestli bude pokračovat, ale nadále platil dva servismany a mě. Takže podle toho jsem usuzoval, že skončit nechce. Ale samozřejmě kdyby ho to bolelo, tak měl tu variantu, že skončí,“ líčil Tomáš Bank.

Rozhodování ale bylo postupné. „Nejdřív jsem chtěl vyzkoušet první lyžování, a jelikož kotník pořád trochu zlobil, bylo to hodně postupné. Ale tím, že jsem odjel do Chile a odjezdil to tam celé, tak to bylo definitivní, že to zvládám,“ popsal závodník.

Rychlostní guru

Velkou motivací pro další pokračování v kariéře pro Banka jsou i podmínky, které teď má. A které jsou, jak sám tvrdí, nejlepší, jaké kdy měl. I díky tomu si také mohl dovolit přibrat do svého týmu další posilu, a ne ledajakou. Novým členem je třináctinásobný vítěz závodů Světového poháru Kristian Ghedina. „Vždycky před sezonou děláme rekapitulaci, přemýšlíme, co můžeme udělat ještě ke zlepšení. Lyžovat Ondra umí,

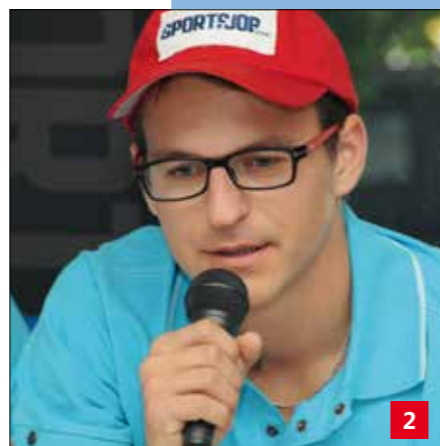
lyže má rychlé, kombinézy taky. Ale co ještě neumíme, je vyhrávat. Tak jsme si řekli, že by nám mohl poradit někdo, kdo to uměl. Napadl nás Kristian Ghedina, který dělal to samé, co teď pro nás, už i pro Ivicu Kosteliče. Bude takový rychlostní guru a poradce,“ přiblížil roli bývalého skvělého sjezdaře Tomáš Bank. V nové sezoně se jeho svěřenec bude zaměřovat především na rychlostní disciplíny.

Zrak jako nový

Velké změny nenastaly ale jen u Banka. Na body ve Světovém poháru chce útočit i Kryštof Krýzl. Tomu by v tom měla pomoci i operace očí, kterou podstoupil v září. Už před minulou sezonou zjistil, že nevidí úplně dobře. Původně si ale myslel, že mu pomůžou kontaktní čočky. „Ty mi ale moc nesesedly, nemohl jsem si na ně zvyknout. Zkoušeli jsme různé typy, ale neměl jsem s tím dobrou zkušenost. Takže jsem ke konci sezony raději jezdil bez nich,“ vzpomíná Krýzl. S operací ale dlouho váhal, takže nakonec využil poslední možný termín před sezonou. Teď si ale operaci pochvaluje a věří, že mu to pomůže i při lyžování. „Říkali, že jsem měl vidění tak špatné, že to mozek zpracovával pomaleji. Takže teď by pro mě mělo být jednodušší reagovat na nerovnosti terénu, měl bych je líp rozlišovat.“ Body v SP chce letos Krýzl, který i nadále zůstává ve skupině trénované Danielem Fahrnerem, sbírat především ve slalomu, obřím slalomu a kombinaci.

1

2

- 1/ Ondřej Bank
2/ Kryštof Krýzl
3/ Ester Ledecká

Text: Romana Barboříková, redaktorka deníku Sport
Foto: Ivana Roháčková, facebook Ester Ledecké

Prkno i lyže

Obojívelnicí stále zůstává Ester Ledecká, snowboardingová mistryně světa v paralelním slalomu z letošního roku. Vedle své medailové disciplíny se chce i nadále věnovat alpskému lyžování. I proto absolvovala přípravu na další sezonu s Ondřejem Bankem v Chile a také se Šárkou Strachovou v Rakousku. „Slalom se mi bude hodit hlavně do kombinace. Bylo pro mě hrozně přínosné být tam se Šárkou a moct se dívat, jak trénuje. Od Ondry jsem se zase naučila spoustu věcí z Červeného trpaslíka a potom jak přežít zemětřesení,“ připomněla událost, kterou v Chile česká výprava zažila. V alpských disciplínách je jejím cílem kvalifikovat se na mistrovství světa 2017 a následně i na olympijské hry 2018.

K tomu všemu, aby ji na svazích všichni neomylně poznali, připravili s bratrem Jonášem novou kombinézu. Její design je inspirován komiksem. „Budu superhrdinka, bude mi to dodávat energii navíc.“

3

Čtyři světové medaile KARATISTY SAMKA

Kompletní sadu medailí a navrch jedno stříbro si přivezl v první polovině listopadu z mistrovství světa WTKA karatista Ondřej Samek. Šampionátu ve španělském Benidormu se zúčastnilo 2 300 závodníků a závodnic ze 74 zemí. V české minivýpravě byla také Barbora Znamenáčková a trenér Pavel Znamenáček.

Reprezentant Dukly, který zaokrouhlil letošní počet medailí dukláků z velkých šampionátů na historickou stovku, získal následující medaile: zlato v kata duo týmu, dvě stříbra v kata open seniorů a kata all style seniorů, bronz pak v kata shotokan seniorů. „Za poslední roky to je největší sbírka medailí z mistrovství světa,“ liboval si po návratu Ondřej Samek.

Cesta na stupně vítězů byla ale hodně fyzicky i psychicky náročná. Tři dny trvaly jen eliminační boje, ten čtvrtý pak přišla na řadu finále. „Do vyřazovacích bojů jsem vstoupil v pátek v kategoriích kata shotokan senioři a kata open senioři. Bylo to hodně náročné. Délka kata, kterou jsem předváděl, trvá zhruba 1:30 minuty. Člověk se musí soustředit na přesné prvky sestavy. Obdobně jako v krasobruslení. Rozhodčí hodnotí správnost a úplnost sestavy,

provedení, dynamiku,“ vyprávěl český světový šampion.

Nejvíce se zapotil v kata shotokan senioři. „Sešla se velmi početná a silná konkurence. Bylo těžké se probíjet mezi nejlepší. V kata open proti sobě stojí čtyři styly karate. Každý je poněkud odlišný, rozdíl je třeba

v tvrdosti. Pro diváky je ale nejzajímavější kata all style, v němž spolu soupeří různé styly bojových umění a jejich kategorií, kromě karate také taekwondo a také kung-fu. Ukázat, že právě můj styl je nejlepší, není jednoduché. Náročné to je i pro rozhodčí, kteří musejí znát dobře všechny styly a ocenit kvalitu provedení,“ konstatoval Ondřej Samek.

Nejcennější kov vybojoval společně s Barborou Znamenáčkovou v kata duo team. „V této kategorii to je o perfektní synchronizaci, tvrdosti a přesnosti provedení. Kata Gojushiho sho, které nás posunulo do nedělního finále,“ říkal nejlepší karatista v barvách Dukly. „Nedělní maraton finále byl také velmi náročný. Oba nás čekala spousta finálových kol v našich kategoriích, včetně společného vystoupení, v němž jsme vybojovali zlato. K němu jsem přidal ještě tři další medaile. Byl to příjemný pocit, tenhle úspěch si budu ještě dlouho vychutnávat,“ rozloučil se Ondřej Samek.

Text: Karel Felt, redaktor deníku Právo
Foto: Ivana Roháčková a Pavel Znamenáček

Opět se řítí ledovými koryty

Přihlásila se paní zima a s ní i tradiční sporty odehrávající se v ledových korytech. Sáňkaři a bobisté Dukly mají před sebou sezonu, v níž chtějí potvrdit výkonnostní růst a udělat další kroky směřující nejen k evropské špičce, ale i k vrcholu dalšího olympijského cyklu v roce 2018. Čekají je napínavé závody, v nichž jde o spojení rychlosti, síly, dynamiky a technické zručnosti a ve vrcholné podobě jsou plné emocí a adrenalinu.

1

2

Do sáňkařské skupiny patří jako instruktoři sportu Ondřej Hyman v kategorii jednotlivců a bratři Lukáš a Antonín Brožové na dvojsedadlových saních. Další dvojice Matěj Kvičala a Jaromír Kudera jsou smluvní sportovci, přičemž na chod družstva dohlíží reprezentační trenér František Halíř. Z bobistů jsou v Dukle v roli instruktorů sportu Jan Stokláška a Dominik Suchý a jako smluvní sportovec-junior bude působit Jaroslav Kopřiva.

Saně

Reprezentanti se zúčastnili série výcvikových táborů na chlazených drahách v zahraničí. Trénovali v rakouském Igls, v německých zimních střediscích Oberhofu, Altenbergu a Winterbergu. Čekají je starty na závodech Světového poháru a obou šampionátech. Vedle vyjmenovaných ledových toboganů se představí i ve třech závodech na severoamerických drahách, dále v Siguldě (Lotyšsko), Soči a Königssee.

„Kromě svých jednotlivých disciplín budou sáňkaři nastupovat i do týmové štafety, což je z propagačních důvodů zájem mezinárodní sáňkařské federace. Proto mají Hyman, Brožové a jedna sáňkařka mimo Duklu v plánu kompletní program sezony,“ uvedl vedoucí šéftrenér armádního sportovního oddílu Dukla různé Jan Kinkor.

Na závodníky jsou pochoptelně kladeny výkonnostní cíle. „Obecně platí, že instruktoři sportu by se měli na vrcholných soutěžích umisťovat do šestnáctého místa, a při menším počtu startujících by měli skončit v první polovině výsledkové listiny. Třeba bratři Brožové, kteří už byli šestí na mistrovství Evropy, ale mají na to, aby dojížděli v první

3

4

desítce. Pro závod štafety by bylo podle střízlivých odhadů odpovídající osmé místo,“ prozradil trenér.

Boby

Protože v České republice nejsou konkurenceschopné dvojboby, je větší pozornost zaměřena na čtyřky. Všichni bobisté Dukly jsou brzdáři, takže jsou součástí posádek, u nichž se ve výsledcích objevuje většinou jen jméno pilota. Pro nadcházející sezonu

existuje předpoklad, že v elitní české posádce čtyřboby Jana Vrby budou závodit Stokláška a Suchý a do juniorského družstva s pilotem Radkem Matouškem by měl usednout Kopřiva.

Všichni závodníci se v listopadu připravovali na tréninkovém kempu v Altenbergu. „Co se týká čtyřbobů, tak Stokláška a Suchý by se měli zúčastňovat závodů Světového poháru, v Evropském poháru dostane příležitost juniorský tým s Kopřivou, ale mladíci změří síly i s absolutní elitou. Na rozdíl od sáňkařů nepojedou bobisté v lednu na zámořské turné, ale budou pokračovat v neméně prestižní evropské sérii,“ vysvětlil Jan Kinkor.

„Výhodu jim to přinese v tom, že týden po evropském závodě ve Svatém Mořici budou startovat na stejném místě ve světové konkurenci a v tom samém závodě se bude zároveň bojovat i o tituly v šampionátu starého kontinentu. Mistrovství světa se pak uskuteční v Igls,“ pokračoval kouč s tím, že na bobisty Dukly jsou kladeny podobné výsledkové požadavky jako na sáňkaře. „Za úspěch bude považováno zhruba rozmezí mezi desátou a šestnáctou příčkou.“

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

- 1/ Sáňkaři Antonín a Lukáš Brožovi
- 2/ Český čtyřbob
- 3/ Sáňkaři – Jaromír Kudera, Matěj Kvičala, Ondřej Hyman, Antonín Brož a Lukáš Brož
- 4/ Tým bobistů nad dukláckým kalendářem

Kluk, královna, král, eso

Saudek nafotil a rozdál karty

Dvouhlavé karty, dvě tváře osobnosti. Dobrý nápad, který vypadá jednoduše, ale přitom jde o umělecké dílo. Světznámý fotograf Jan Saudek vytvořil po roční odmlce kalendář, jehož hlavními postavami jsou sportovci Dukly. Kalendář na olympijský rok 2016 si objednala Raiffeisenbank, generální sponzor Dukly, a Mistr sáhl do osvědčeného soudku. Už posedmé zalovil mezi hvězdami Dukly a vznikl kalendář pod názvem Karty.

V kalendáři Saudek nejlepším sportovcům Dukly přiřadil nejvyšší karty.

Nepoužil svůj nápad s kartami poprvé. „Asi před padesáti lety mě napadlo nafotit dvě fotografie a udělat z ní jednu v podobě dvouhlavé karty. Nelíbilo se mi, že na hracích kartách je král zespoda a seshora ten samý. Proč to nějak neoživit?“ vysvětlil Saudek. Začal proto fotit pro kartu lidi oblečené a nahé. A když nyní dostal zakázku kalendáře, rozhodl se pro podobný způsob. V případě mladých, pohledných, vysportovaných těl ho prý ale dovedl k dokonalosti. „Zúročil jsem vše, co jsem se při fotografování lidí naučil. Sportovci byli neuvěřitelně vstřícní. Žádná neochota a to se mi hodilo. Přiřadil jsem jim nejvyšší karty v paklu. Z olympioniků a mistrů světa jsou esa, králové, královny a kluci. Jejich optimismus a vůle zvítězit je z toho vidět,“ pochvaloval si Saudek, který své modely postavil před známou „plesnívou“ zed’.

Kalendář sedmnácti karet nafotil s osmnácti předními sportovci, kteří se ocitli na dvanácti stranách. „Dlouho jsem přemítal, proč mi celé to portrétování šlo tak pěkně od ruky. Už to vím. Do Dukly se berou jen hezcí lidé. To za mých časů nebylo. Dřív měli někteří závodníci pěknou trhu,“ dodal.

Dělat modely a modelky se líbilo i sportovcům

„Opět to bylo příjemné focení a bezvadné setkání s Mistrem. Fajn bylo i, jak se nám tam motaly obě děti, náš Janeček byl nadšený z malé Josefinky, Mistrovny nejmladší dcerky. Pan Saudek mě přesně vystihl, jsou to moje dvě tváře, moje dvě já. Vždyť to teď řeším – kolik času strávím se synem a kolik věnuju přípravě na olympiádu v Riu,“ svěřila se oštěpařka Barbora Špotáková, dvojnásobná olympijská vítězka.

Právě zmíněná Saudkova dcerka se v kalendáři objevila rovněž. Na straně zasvěcené měsíci srpnu ji třímá mistr světa na kajaku a člen úspěšného čtyřkajaků Josef Dostál, dvoumetrovní obr.

Ani rychlostní kanoista Martin Fuksa se nemračil. „Spolupráce s panem Saudekem byla na vysoce profesionální úrovni, věděl,

co přesně chce. Udělal cvak cvak, byla to rychlá skvělá práce,“ pochvaloval si mistr světa a Evropy a potěšila jej i Saudkova slova o tom, že v mládí se s bratrem Kájou

v pražském Blesku rovněž věnovali rychlostní kanoistice.

„Na kartě pan Saudek vystihl dvě naše tváře – sportovní a civilní. A těší mě, že mě vidí jako vílu,“ neskrývala obdiv nad nápadem fotografie živoucí legenda vodního slalomu Štěpánka Hilgertová.

Stejně si pochvaloval i olympijský vítěz v moderním pětiboji David Svoboda: „Pan Saudek se u mě dokonale trefil – střelba a šerm – to je něco přesně pro mě a navíc jsem moc rád, že jsem vyfasoval eso, mám další motivaci, abych naplnil očekávání, hlavně v příštím roce. Má dvouhlavá karta odpovídá realitě – zbrojím a připravuju se na olympijskou sezonu, abych se tam dal zase pořádně do boje. Pan Saudek byl tentokrát při focení ve formě, dával jeden lepší vtípek za druhým. Bylo to zase rychlé a výsledek zase skvělý, nakonec jak jsme od Mistra zvyklí...“

Slova obdivu a uznání měl Mistr Saudek pro všechny sportovce, se kterými na projektu spolupracoval:

ONDŘEJ BANK: Světák a bojovník – skvěle se s ním komunikovalo – ale to vlastně s každým, koho jsem měl čest zpodobnit – a věřte, že každého, děvčata i kluky, jsem portrétoval prizmatem obdivu a úcty – snad je to, k sakru, vidět. Díky, Ondřeji!

ŠÁRKA PANČOCHOVÁ: Nespolečnost jsme poprvé – ale tentokrát to, že žije v USA, bylo rozhodující pro výsledek – americká sebedůvěra, optimismus, vědomí vlastní krásy. Keep smiling, Sharka!

PETR KOPFSTEIN: Z roku 1945 si pamatují, jak Rusáci podlétavali dvouplošníkem pod pražskými mosty. On to umí také – je to u mně frajer. Má veškerý můj obdiv. Díky, Petře!

JAROSLAV KULHAVÝ: Bojovník, dlouhán a elegán. Tentokrát mi to s ním šlo líp, než kdykoliv před tím – nebude to tím, že měl s sebou překrásnou dívku? Stay strong, Jaroslav!

PAVEL MASLÁK: On, nejrychlejší běloch planety, je živoucí optimismus. Kéž jsem jej nezklamal a snad se mu ten obrázek zalíbí! Anyway: Ready-set-go!

NATÁLKA DIANOVÁ a JAN KUF: Jen dvě polohy jejich rejstříku! Mohli by z fleku hrát v každé dobré kovbojce – umí skvěle to podstatné: střílet a jezdit na koni. („A ve vzduchu bylo víc olova než kyslíku...“ Jsou krásní. A mladí. A patří jim můj veliký dík.

DAVID SVOBODA: Idol žen a krasavec. S ním mám společného něco jiného: taky jsem z dvojčat. Skvělý model. Přes všechno skromný chlapec. Merci, Monsieur!

ŠTĚPÁNKA HILGERTOVÁ: Tahle drobná dívka je div přírody – má okouzující úsměv – a tady je jeden z nich.

VETEŠNÍKOVI: Další dvojčata na scéně. Vyrůstal jsem na řece – chodím tam dodnes. Nejednou jsem je viděl – ale od našeho setkání je budu na vodu zdravít z břehu: Ahoj, Bratři!

JOSEF DOSTÁL: Tak má vypadat chlap! Směl jsem ho fotografovat poprvé v životě – a když už tam stál, polonahý a obrovský, strčil jsem mu do těch mocných paží i svou poslední dceru, kterou jsem vyfotografoval rovněž poprvé za jejich osm měsíců. (Tak se přiřizuju na slávě opravdových sekáčů...) Promiň, Pepo! (To dítě je totiž taky Pepina.)

MARTIN FUKSA: Budu raději stručný: Byl skvělej! Ať takový zůstane. Ahoj!

JONÁŠ KAŠPAR a MAREK ŠINDLER: Zkoušel jsem to kdysi – vím, co to obnáší. Opravdu si myslím, že vodáci jsou potomci pirátů. Tedy: Ne hladká voda, ale hladká spolupráce. Díky, chlapi!

ANNA KOŽIŠKOVÁ: Skromná, půvabná – a ještě na kajaku upádluje maraton – až k titulu mistryně světa.

DAVID KOSTELECKÝ: Živoucí důkaz, že do Dukly smí jen krasavci. Nepracoval se mnou poprvé – a vždy byl (a bude) okouzující. Zůstávám s obdivem.

BARBORA ŠPOTÁKOVÁ: Ano, to je ona! Silná osobnost – a současně něžná, milující matka – dvě fazety drahokamu jménem Bára Špotáková. Nikdy jsem ji neviděl tak krásnou...

Sportovci jsou soutěživí, hraví a volně chvíle při cestování a večery před závody se dají vyplnit i hrou v karty. Letos nafotil Saudek 17 karet, tak ještě 15, zavřou se notebooky a může se hrát mariáš nebo příši... |

Text a foto: Ivana Roháčková, ASC DUKLA

Kolo mu nahradilo nohu

Vizitka handicapovaného cyklisty Jiřího Ježka, který po autonehodě z roku 1985 má amputovanou pravou nohu pod kolenem, doslova září zlatem. Nejceněnějších šest medailí a čtyři stříbrné kovy si odvezl ze čtyř paralympijských her, pětkrát slavil titul mistra světa a pro čtyři prvenství si dojel ve Světovém poháru. Radu závodů absolvoval i se zdravými cyklisty a předloni mu byl dokonce umožněn start v časovce na Tour de France. A tento nejúspěšnější cyklista paralympijské historie je od letošního podzimu členem pražské Dukly.

Skončil pod koly nákladáku

Už v klukovských letech bylo jeho snem stát se sportovcem. Líbilo se mu, že ti úspěšní mohli cestovat po světě a pro národ se stali zářivými hvězdami. Nejvíce ho přitahoval fotbal a byl velice spokojený, že se mu mohl věnovat v žákovském týmu pražské Sparty. Když však v jedenácti letech skončil pod koly nákladního auta, bylo po kariéře. „V motolské nemocnici mě čekala amputace spodní části pravé nohy, ale protože mi lékaři zachránili koleno, byl můj pozdější život o dost jednodušší,“ vrací se Jirka do roku 1985.

Jiří Ježek s trenérem Viktorom Zapletalem

V průběhu léčení se už těšil do školy s vírou, že zase bude zpátky v životě. „Spolužáci i učitelé se mnou jednali, jakoby se nic nestalo. A tak jsem hned začal zlobit jako dřív. Nejvíce mně v této době pomohli rodiče, kteří mě přesvědčovali, že se vlastně nic hrozného nestalo. Díky jejich pozitivní náladě jsem netrpěl depresemi. S protézou jsem se naučil chodit a za rok nepociťoval žádný handicap,“ pamatuje si.

Z protetika výborný cyklista

Chtěl se stát leteckým mechanikem, ale spíš náhodným výběrem se ocitl na elektrotechnické průmyslovce, kde také maturoval. Když však šel ke svému technikovi pro novou protézu, tak ten mu řekl, že v jeho soukromé firmě se může stát protetikem... „Pro mě to byla lákavá nabídka a tak jsem pacientům vyráběl potřebné protézy. Tato činnost mě naplňovala, ale toužil jsem po nějakém koníčku. V novinách se psalo o cyklistovi Josefu Lachmanovi, který byl na tom s nohou stejně jako já a přitom vybojoval v 1988 na paralympiádě v Soulu stříbrnou medaili. Později jsem se s ním seznámil, viděl ve mně talent, posadil na kolo a já v závodě Nerudovkou na Hrad skončil druhý,“ vrací se ke svým cyklistickým začátkům.

Když Jirka zjistil, že existuje cyklistika handicapovaných, tak se do takového klubu přihlásil. Byl nadaný a každým rokem byly jeho tréninky náročnější. Lákala ho paralympiáda v roce 2000 v Sydney a po šesti letech příprav se jeho přání splnilo. A nejen to, z Austrálie si více než nečekaně přivezl dvě zlaté medaile. „Cyklistice jsem věnoval čím dál víc času, ale tím jsem ochuzoval svou práci protetika. Nechtěl jsem si pokazit dobré jméno, ale našťastí se našli sponzoři, a tak od roku 2004 jsem se sportu mohl věnovat naplno,“ říká první český profesionální handicapovaný sportovec, který netají, že kolo mu vlastně nahradilo nohu.

Od tohoto životního kroku následoval řetěz skvělých úspěchů. Každým rokem si ve významných mezinárodních soutěžích dojel pro některou z medailí ve stíhacím závodě na 4 kilometry, v časovce či na silnici. „Myslím, že kdybych neměl ten úraz, tak by se ze mě stal obyčejný člověk, který by chodil s aktovkou denně do práce, v ničem bych asi nevyčníval a nepoznal svou úžasnou manželku. Asi to zní divně, ale vlastně mohu být šťastný, že se ten úraz stal,“ usmívá se při tomto zamyšlení.

Vážná zranění a operace

Nádherná série výborných výsledků skončila 1. září loňského roku, kdy na mistrovství světa v americké Jižní Karolině po pádu v hromadném spurtu byl s vážnými zraněními převezen do nemocnice, kde byl opeřován. Diagnóza byla krutá: komplikované zlomeniny žeber, zhmožděná plíce, utržený prsní sval, fraktura pažní kosti a zubů. „Operace trvala šest hodin a po probuzení z narkózy jsem nemohl mluvit ani se pořádně nadechnout. Můj stav se rychle zlepšoval, chtělo to však téměř půl roku nemalou dávku trpělivosti a dávat tělu to, co potřebuje. Velkou psychickou pomocí byla pro mě podpora různých závodníků, známých lidí, ale i těch, které jsem neznal. A pak verdikt lékařů, že se nemusím bát loučení s cyklistikou,“ říká s úlevou.

První test na kole po operaci absolvoval v prosinci na Kanárských ostrovech a hlava mu prozrazovala, že zatím je to jiná cyklistika, než jakou znal. „Bylo těžké to zvládnout hlavně psychicky, ale podařilo se mi to. Celý leden jsme potom s manželkou strávili už tradičně v australském klidu a teple, měl jsem možnost se rozjezdit a začal trénovat, jakoby se nic nestalo,“ prozrazuje.

Výborné podmínky v Dukle

V březnu už nechyběl na dráhovém mistrovství světa a šesté místo bylo pro něj příjemným překvapením. „Přestože jsem cítil bolest a nejel tak rychle jako dřív, tak to pro

mě byl potřebný impuls. Věděl jsem, že můj návrat do cyklistického světa má smysl. Od dubna do září jsem pak prožil už normální sezonu. Na světovém šampionátu jsem v silničním závodě i v časovce skončil v elitní desíctce, což byl pro mě super výsledek a potvrdil mé ambice. Určité komplikace po loňských zraněních stále ještě přetrvávají, ale už na ně nemyslím,“ netají.

Hodně si slibuje od čerstvého členství v pražské Dukle. „Ve výborném zázemi budu mít blízko k trenérově Viktoru Zapletalovi, s kterým spolupracuji už deset let. Jsme přátelé a podepsal se také na mých dvou zlatých olympijských medailích i několika titulech mistra světa. Rád bych mu také svými zkušenostmi pomohl při rozvoji mladých, nadějných cyklistů, o které se v Dukle stará. Navíc budu v úzkém kontaktu s Kulhavým a budu mít i možnost závodit s dráhovým i silničním týmem Dukly, což pro mě bude rovněž velice užitečné. V celé předolympijské přípravě se pro mě stane všechno jednodušší,“ říká s důvěrou k novému působišti.

I když je Jiřímu Ježkovi už 41 let, tak stále má své sportovní sny a příští rok na paralympiádě v Riu chce své soupeře na dráze i na silnici zase pořádně pozlobit a třeba i najít cestu na stupně vítězů. „Svět člověka obohacuje celý život. Neustále se snažím vnímat vše, co považuji za užitečné. A zároveň vše, co dělám, chci dělat dobře, aby to třeba obohatilo někoho jiného,“ skromně dodává vynikající sportovec a báječný člověk.

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

jubilanti armádního sportu

I v posledním čtvrtletí předolympijského roku gratulujeme všem oslavencům významného životního jubilea a děkujeme za podíl na výsledcích armádního sportu v minulosti i současnosti.

Luděk MACELA, nar. 3. října 1950, fotbal

Fotbalový obránce, který přišel do Dukly Praha jako dvanáctiletý klučina, takže jej Dukla považuje za svého odchovance. V lize tu pak sehrál 267 utkání, ve kterých dvanáctkrát skóroval a třikrát získal mistrovský titul. Za národní tým odehrál v letech 1980–1981 osm utkání. Na LOH v Moskvě 1980, jako kapitán mužstva, získal zlatou medaili. Nyní funkcionář Českomoravského fotbalového svazu, předseda komise rozhodčích a delegátů.

František ZEMAN, nar. 10. října 1950, lyžování – severská kombinace

Reprezentant v tehdy závodě sruženém, účastník mistrovství světa ve Falunu 1974, na ZOH v Innsbrucku 1976 obsadil v individuálním závodě 15. místo.

Jiří ADAM, nar. 12. října 1950, moderní pětiboj, šerm

Bývalý československý reprezentant v moderním pětiboji a šermu. Jeho největším sportovním úspěchem je zisk stříbrné olympijské medaile ze soutěže družstev v moderním pětiboji v Montrealu 1976. Na LOH v Moskvě 1980 byl členem družstva kordistů, které obsadilo 6. místo. Po ukončení aktivní sportovní kariéry se stal trenérem, v ASC DUKLA jeho zásluhou vznikl armádní oddíl moderního pětiboje.

Stanislav PELC, nar. 31. října 1955, fotbal

Fotbalista, záložník, za čs. reprezentaci odehrál v letech 1982–1985 tři zápasy, dvakrát startoval v olympijském výběru, v reprezentaci do 21 let nastoupil 11x a dal jednu branku. V lize odehrál 240 utkání a dal 63 gólů. Hrál za Duklu Praha (1975–1986), s níž třikrát získal titul mistra republiky (1977, 1979, 1982) a třikrát vyhrál Československý pohár (1981, 1983, 1985). Celkem 27x startoval v Evropském poháru a dal zde 5 gólů. Z Dukly zamířil na dva roky do kyperského EPA Larnaka a poté se přesunul do Rakouska, kde hrál nižší regionální soutěže.

Radomil SKOUMAL, nar. 31. října 1955, atletika

Bývalý reprezentant v hodů kladivem, začínal v Zábřehu, vojákem v Dukle, kde zůstal i po základní službě. Reprezentoval v 8 mezinárodních utkáních (1978–1982), z toho 2x v EP. Účastník ME 1978, osobní rekord 72, 00 m z roku 1982. Po skončení kariéry se stal trenérem a později jako šéftrenér řídil úspěšně armádní sportovní oddíl atletiky v desetiletí vrcholů kariéry Romana Šebrleho a Barbory Špotákové. Pod jeho vedením se stali muži Dukly i druhým týmem Evropy. Momentálně je předsedou atletického oddílu Dukla a šéfuje celému areálu Juliska.

Jura KOČAN, nar. 16. listopadu 1955, lyžování

Působil v ASC DUKLA v letech 1993–2002 jako trenér alpských disciplín a následně družstva ASO různé.

Milan ČEČMAN, nar. 18. listopadu 1940, atletika

Sprinter, překážkář. V Dukle Praha závodil v letech 1962–1968. Držitel 14 čs. rekordů: z toho dvanácti na 110 m překážek a dvou na 200 m překážek, reprezentoval v 21 utkáních – 4x zvítězil.

Vladimír JÁNOŠ, nar. 23. listopadu 1945, veslování

Český veslař, reprezentant, finalista tří olympijských her (1968, 1972, 1976). Z letních OH v Mnichově 1972 si dovezl bronzovou medaili v nepárové čtyřce s kormidelníkem.

Miroslav ZÁHOŘÁK, nar. 30. listopadu 1955, atletika

S atletikou začínal v TJ Gottwaldov, za Duklu Praha závodil pod vedením trenéra Juraje Demeče hlavně v běhu na 400 m (os. rekord 46,63 s) a ve čtvrtkařské štafetě v letech 1981 až 1984. V té době se stal několikrát mistrem republiky, stal se držitelem 2 čs. rekordů ve štafetě 4x 400 m a dvou oddílových rekordů. Reprezentoval v 5 mezinárodních utkáních, z toho 1x v EP. Zúčastnil se ME 1982 (4x 400 m – 5. místo), MS 1983 (4x 400 m – 4. místo). Od roku 1984 je trenérem atletiky v Olympu Praha.

Viktor PODLOUCKÝ, nar. 3. prosince 1950, kanoistika, funkcionář

Kanoista, jezdil na deblkajaku a čtyřkajaku v Dukle Trenčín a Dukle Praha. Získal 21 národních titulů, účastník LOH 1976. Závodní činnost ukončil v roce 1980, poté pracoval jako trenér a funkcionář. V letech 2001 až 2009 byl zmocněncem MO pro sportovní reprezentaci.

Jiří ČADEK, nar. 7. prosince 1935, fotbal

Střední obránce světové úrovně Dukly Praha v době její největší slávy, třikrát v letech 1957–1958 reprezentoval Československo, účastník MS 1958. Za Duklu (1954–1971) odehrál celkem 328 ligo-ových zápasů a získal s ní sedm titulů mistra ligy. Třikrát sehrál vítězné finále Československého poháru. Čtyřikrát (1961–1964) vítěz Amerického poháru.

Alexander BÖGI, nar. 11. prosince 1940, box

Začínal jako fotbalista, od dorostu si oblíbil box. V roce 1959 poprvé mistrem republiky. Od 60. let stálý člen Dukly, čtyřikrát národním mistrem v družstvech, bronzový z mistrovství armád. V Dukle Olomouc nejdříve asistentem, od roku 1975 hlavním trenérem mládeže boxu.

Václav MACHEK, nar. 27. prosince 1925, dráhová cyklistika

Vynikající sprinter 50. a 60. let minulého století. Spolu s Ladislavem Foučkem vybojovali na tandemu na 2 km stříbrnou medaili na LOH 1956 v Melbourne.

Jaroslav HELLEBRAND, nar. 30. prosince 1945, veslování

Veslař, který se věnoval skulérským disciplínám skifu, dvojskifu a párové čtyřce, reprezentoval Československo od poloviny 60. do poloviny 70. let. Na ME 1965 v Duisburgu na dvojskifu s Petrem Krátkým vybojovali bronzovou medaili, kterou zopakovali o dva roky později ve Vichy. Na skifu na MS 1970 vyjel bronzovou medaili. Jako strok párové čtyřky získal na mistrovství světa 1974 bronzovou a v roce 1975 stříbrnou medaili, na Hrách XXI. olympiády 1976 v Montrealu bronz.

Text: Ivana Roháčková

Armáda musí být PROFESIONÁLNÍ

Richardu Tesaříkovi by blížící se sedmdesátka hádal málokdo, přesto ji se svojí kapelou Yo Yo Band, které bude pro změnu rovných čtyřicet, hodlá oslavit 27. prosince v Lucerna Music Baru. Obě kulatá výročí přímo vybízejí ke krátkému zavzpomínání...

Narodil jsem se v Ostravě, dětství jsme ale s bratrem Vladimírem prožili v pražských Dejvicích. Naši rodiče se seznámili za války v zajateckém táboře v Sovětském svazu, oba pak v Buzuluku vstoupili do 1. čs. armádního sboru a prošli boji u Sokolova, osvobozením Kyjeva, za které táta dostal vyznamenání hrdina Sovětského svazu, či dukelskou operaci, kde byl těžce raněn a přišel o oko. Otec byl původně výtvarník, po válce však zůstal v armádě a dotáhl to až na generála. V roce 1959 ho ale z armády vyhodili, což nesl velmi těžce, a v 51 letech předčasně zemřel. Pamatuji si ho jako přísného člověka, a i když jsme spolu měli rozpor, byl pro mě vzorem opravdového chlapa.

Už na základce jsme s bráchou začali sportovat. Zkoušeli jsme hrát házenou

za Duklu, ale pak nás chytla atletika. Juliska tenkrát ještě nebyla, tak jsme chodili na stadion na Kotlářce. Já se věnoval skoku dalekému a trojskoku, Vladimír skákal do výšky. Byl úspěšnější než já, za své výkony dostal titul mistra sportu a dokonce splnil limit na LOH 1968, ale do Mexika nakonec nejel. Sportovali i oba moji synové. Starší Štěpán se v Dukle specializoval na 400 m překážek, v roce 2000 se v Gentu stal halovým mistrem Evropy ve štafetě na 4x 400 m a zúčastnil se LOH 2004 v Aténách. Mladší Viktor měl úspěchy v běhu na 110 m překážek i ve skoku dalekém, ale bohužel brzy skončil.

Po maturitě jsem sice narukoval do Dukly Praha, ale skončil jsem jako řidič-instruktor tanku ve vojenském učilišti ve Vyškově.

Vojákem z povolání jsem se nakonec nestal, i když mi to nabízeli a i otec stál o to, abych se stal vojenským lékařem. K naší současné armádě mám však kladný vztah, protože se jedná o sto procentní profesionály.

Když jsem se vrátil z vojny, začal jsem studovat FTVS, ale školy jsem brzy nechal, a tím moje sportovní kariéra skončila. Živil jsem se brigádami, od roku 1969 jsem byl 14 let zaměstnán jako kulisák v Národním a Stavovském divadle, pak jsem až do léta 1989 pracoval jako myč oken a od té doby jsem tzv. „na volné noze“.

Mezitím jsme s bráchou nastartovali naši hudební kariéru. Líbila se nám černošská vokální uskupení, zkoušeli jsme hrát jazz, soul a blues, ale nejvíc nás inspirovalo reggae skvělého jamajského muzikanta Desmond Dekkera. To nás chytlo a naše úsilí vyvrcholilo v roce 1975 založením hudební skupiny Yo Yo Band. Bratr, vynikající muzikant a skvělý zpěvák, skládal melodie a já se k nim snažil psát texty.

S Vladimírem jsme k sobě měli vždy hodně blízko. Byl jen o rok a půl mladší, takže jsme spolu vyrůstali a i v dospělosti jsme spolu trávili spoustu času v práci, na koncertních šňůrách i na dovolených. Jeho tragická smrt před 12 lety mě proto hluboce zasáhla.

V současné době věnuji nejvíc času hudbě. S kapelou máme 70 až 80 koncertů ročně a kromě toho hrají v několika muzikálech v divadle Kalich. Mým velkým koníčkem je rybaření, mám loďku na Berounce, občas si zajdu k Vltavě nebo si na pozvání zajdu zachytat ryby do nějakého vzdálenějšího revíru. A abych se udržel v kondici, chodím čas od času do posilovny a do sauny na Julisku. |

Richard Tesařík a jeho kapela Yo Yo Band hrála letos na vyhlášení ankety Armádního sportovce roku

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Očekávané události v I. čtvrtletí 2016

<p>Atletika HMČR – víceboje 12.–14. 2. Praha (Ostrava) HMČRJ 20.–21. 2. Praha (Ostrava) HMČR 27.–28. 2. Praha (Ostrava) HMS 17.–20. 3. Portland</p> <p>Cyklistika MS dráha 2.–7. 3. Londýn</p> <p>Jízda na bobech EP 4.–10. 1. Königssee EP 11.–17. 1. Igls MSJ 18.–23. 1. Winterberg ME a SP 1.–7. 2. Svatý Mořic MS 18.–21. 2. Igls SP 22.–28. 2. Königssee</p> <p>Jízda na saních SP 9.–10. 1. Sigulda SP 16.–17. 1. Oberhof MS 30.–31. 1. Königssee SP 6.–7. 2. Soči ME 12.–14. 2. Altenberg SP 20.–21. 2. Winterberg</p> <p>Lyžování – běh SP – Tour de ski 1.–3. 1. Lenzerheide SP – Tour de ski 5.–6. 1. Oberstdorf SP – Tour de ski 8. 1. Toblach SP – Tour de ski 9.–10. 1. Val di Fiemme SP 16.–17. 1. Planica SP 23.–24. 1. Nové Město na Moravě</p> <p>SP 3.–7. 2. Drammen, Oslo SP 11.–14. 2. Stockholm, Falun OH mládeže 12.–21. 2. Lillehammer SP 20.–21. 2. Lahti MSJ 22.–28. 2. Rasnov SP – Ski tour Canada 1.–2. 3. Gatineau, Montreal</p>	<p>SP – Ski tour Canada 4.–12. 3. Québec, Canmore</p> <p>Lyžování – skok SP – turné čtyř můstků 1. 1. Ga-Pa SP – turné čtyř můstků 3.–6. 1. Innsbruck, Bischofshofen</p> <p>SP 9.–10. 1. Willingen MS – lety 14.–17. 1. Tauplitz SP 23.–24. 1. Zakopane SP 30.–31. 1. Sapporo SP 6.–10. 2. Trondheim, Oslo OH mládeže 12.–21. 2. Lillehammer SP 13.–14. 2. Vikersund SP 20.–23. 2. Lahti, Kuopio MSJ 22.–28. 2. Rasnov SP 27.–28. 2. Almaty SP 4.–5. 3. Wisla SP 12.–13. 3. Titisee – Neustadt SP – lety 18.–20. 3. Planica</p> <p>Lyžování – severská kombinace SP 2.–3. 1. Klingenthal SP 9.–10. 1. Schonach SP 16.–17. 1. Chaux-Neuve SP 29.–31. 1. Seefeld SP 6.–10. 2. Trondheim, Oslo OH mládeže 12.–21. 2. Lillehammer SP 26.–28. 2. Val di Fiemme</p> <p>Lyžování – alpské SP 6. 1. Záhřeb SP 9.–17. 1. Adelboden, Wengen SP 22.–26. 1. Kitzbühel, Schladming SP 30.–31. 1. Ga-Pa SP 6.–7. 2. Jeongseon SP 13.–14. 2. Yuzawa SP 27.–28. 2. Hinterstoder</p>	<p>5.–6. 3. Kranjska Gora 12.–13. 3. Kvitfjel 16.–20. 3. Sv. Mořic</p> <p>Lyžování – akrobatické SP – skikros 9.–10. 1. Watles SP – skikros 15.–16. 1. La Plagne SP – skikros 22.–23. 1. Val St. Come SP – skikros 5.–6. 2. Arosa SP – skikros 12.–14. 2. Idre SP – skikros 19.–21. 2. Tegernsee SP – skikros 18.–28. 2. Phoenix Park SP – skikros 11.–13. 3. Squaw Valley SP – skikros 19. 3. Blue Montain</p> <p>Lyžování – snowboarding SP – snowboardcross 22.–23. 1. Feldberg SP – U-rampa, slopestyle 4.–7. 2. Park City SP – big air 12.–13. 2. Quebec SP – snowboardcross 19.–20. 2. Sluneční údolí SP – SBX, slopestyle 19.–27. 2. Phoenix Park SP – snowboardcross 10.–12. 3. Squaw Valley SP – slopestyle 13.–14. 3. Špindlerův Mlýn SP – snowboardcross 19.–20. 3. La Molina</p> <p>Sportovní střelba kulová MZ – GP Plzeň 15.–17. 1. Plzeň HME a HMEJ 22.–28. 2. Győr HMČR 12.–13. 3. Plzeň</p> <p>Tenis MT Australian Open 18.–31. 1. Melbourne</p>
--	--	---

Připravil: Petr Eliáš

KURZ PŘEŽITÍ 26.–27. 10. 2015

medaile, rekordy a tituly

sportovců ASC DUKLA
získané za leden–listopad 2015
z MS, ME, EH, MSJ, MEJ a CISM

Sportovní akce	zlato	stříbro	bronz	celkem
Mistrovství světa	9	9	3	21
Mistrovství Evropy	10	9	10	29
Evropské hry	0	1	2	3
Mistrovství světa do 23 let	2	2	4	8
Mistrovství Evropy do 23 let	5	2	4	11
Mistrovství světa juniorů	1	3	2	6
Mistrovství Evropy juniorů	2	3	3	8
Světová univerziáda	4	1	2	7
Armádní mistrovství světa	4	2	1	7
CELKEM	37	32	31	100

Podrobné výsledky:
www.duklasport.cz

Zajímavosti:
www.facebook.com/AscDukla

Tituly mistra ČR: 162 celkem (130 seniorských, 32 juniorských)
Účastnická místa na LOH 2016: 32

Připravila: Ivana Roháčková

Успехи и достижения
и спонсорство!